

Fremsat den 4. december 2019 af skatteministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.¹⁾

(Omlægning af beskatningen af overskudsvarme)

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 24. marts 2017, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, lov nr. 478 af 16. maj 2018 og senest ved § 2 i lov nr. 331 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 3, indsættes efter 7. pkt. som nyt punktum:
»For anlæg, der både varmer og køler, og hvor både varmen og kølingen udnyttes, beregnes den del af elektricitetsforbruget, der anvendes til opvarmning, som en tredjedel af den producerede mængde varme, dog højst det faktiske målte elforbrug, mens det resterende elektricitetsforbrug henregnes til køling.«
2. I § 11, stk. 3, ændres i 11., 12. og 15. pkt., der bliver 12., 13. og 16. pkt., »10. pkt.« til: »11. pkt.«
3. I § 11, stk. 3, ændres i 13. pkt., der bliver 14. pkt., »11. og 12. pkt.« til: »12. og 13. pkt.«
4. I § 11, stk. 5, ændres i 1. og 2. pkt., »10. pkt.« til: »11. pkt.«
5. § 11, stk. 9, affattes således:
»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og

bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13, 2. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, der følger af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13, 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af elektricitet i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der alene tilbagebetaling efter stk. 3, 7. pkt. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af stk. 3, 7. pkt., nedsættes tilbagebetalin-

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

gen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Sætserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

6. I § 11, stk. 13, indsættes som 2.-9. pkt.:

»Virksomheder, der afsætter varme fra et anlæg, der ikke er omfattet af 1. pkt., kan beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen efter stk. 9 som svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fandt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019. Hvis der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019, anvendes den gennemsnitlige nedsættelse pr. GJ varme, som har fundet anvendelse i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Beregningen skal foretages på baggrund af de først anvendte varmepriser. Det er en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme senest den 31. december 2019, og kan dokumentere, at levering af overskudsvarme fra det pågældende anlæg er påbegyndt senest den 31. december 2020. Det er endvidere en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der gennemsnitligt er betalt pr. GJ afsat varme, og at virksomheden anmelder dette til told- og skatteforvaltningen, inden muligheden benyttes. Virksomheden skal foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest et år efter bestemmelsens ikrafttræden, for at muligheden kan benyttes. Hvis en virksomhed vælger at beregne nedsættelsen efter 2. pkt., skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret. 1.-8. pkt. finder anvendelse til og med den 31. december 2034.«

7. I § 11, indsættes som stk. 23:

»Stk. 23. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administrationen af ordningen om indbetaling af afgift efter stk. 9, 4.-6. pkt.«

8. I § 11 e, stk. 3, ændres »10. pkt.« til: »11. pkt.«

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 2 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, § 2 i lov nr. 70 af 30. januar 2013, § 4 i lov nr. 1174 af 5. november 2014 og senest ved § 3 i lov nr. 331 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 10, 2-4. pkt., ophæves.

2. § 8, stk. 11, ophæves.

Stk. 12-14 bliver herefter stk. 11-13.

3. I § 8, stk. 12, der bliver stk. 11, udgår »eller stk. 11«

4. I § 8, stk. 14, 1. pkt., der bliver stk. 13, 1. pkt., ændres »stk. 13« til: »stk. 12«

5. § 10, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmeforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., til varmeforsynings-selskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsynings-selskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmeforsynings-selskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. Varmeforsynings-selskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Sætserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Virksomheder, der afsætter varme fra et anlæg omfattet af 1. pkt., kan beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen som svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fandt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019. Hvis der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019, anvendes den gennemsnitlige nedsættelse pr.

GJ varme, som har fundet anvendelse i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Beregningen skal foretages på baggrund af de først anvendte varmepriser. Det er en forudsætning for anvendelse af 13. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme senest den 31. december 2019, og kan dokumentere, at levering af overskudsvarme fra det pågældende anlæg er påbegyndt senest den 31. december 2020. Det er endvidere en forudsætning for anvendelse af 13. pkt., at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der gennemsnitligt er betalt pr. GJ afsat varme, og at virksomheden anmelder dette til told- og skatteforvaltningen, inden muligheden benyttes. Virksomheden skal foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest et år efter bestemmelsens ikrafttræden, for at muligheden kan benyttes. Hvis en virksomhed vælger at beregne nedsættelsen efter 13. pkt., skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret. 13.-18. pkt. finder anvendelse til og med den 31. december 2034.«

6. § 10, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., til varmforsynings-selskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmelieferandøren og forsynings-selskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsynings-selskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. Varmeforsynings-selskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmelieferandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Lieferandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af

elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Sætserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

7. I § 10, indsættes som stk. 18:

»Stk. 18. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administrationen af ordningen om indbetaling af afgift efter stk. 9, 4.-6. pkt.«

8. § 10 b, stk. 3 og 4, ophæves.

9. § 10 c, stk. 3 og 4, ophæves.

10. § 10 d, stk. 7 og 8, ophæves.

11. Bilag 5 ophæves.

12. Bilag 7 ophæves.

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 3. september 2015, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 331 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., eller stk. 12, 2. pkt., til varmforsynings-selskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmelieferandøren og forsynings-selskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsynings-selskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, der følger af 1. eller 2. pkt. eller stk. 12, 2. pkt. Varmeforsynings-selskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmelieferandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den mod-

tagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

2. I § 8, stk. 12, indsættes som 2.-9. pkt.:

»Virksomheder, der afsætter varme fra et anlæg, der ikke er omfattet af 1. pkt., kan beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen efter stk. 8 som svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fandt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019. Hvis der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019, anvendes den gennemsnitlige nedsættelse pr. GJ varme, som har fundet anvendelse i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Beregningen skal foretages på baggrund af de først anvendte varmepreiser. Det er en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme senest den 31. december 2019, og kan dokumentere, at levering af overskudsvarme fra det pågældende anlæg er påbegyndt senest den 31. december 2020. Det er endvidere en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der gennemsnitligt er betalt pr. GJ afsat varme, og at virksomheden anmelder dette til told- og skatteforvaltningen, inden muligheden benyttes. Virksomheden skal foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest et år efter bestemmelsens ikrafttræden, for at muligheden kan benyttes. Hvis en virksomhed vælger at beregne nedsættelsen efter 2. pkt., skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret. 1. - 8. pkt. finder anvendelse til og med den 31. december 2034.«

3. I § 8, indsættes som stk. 15:

»Stk. 15. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administrationen af ordningen om indbetaling af afgift efter stk. 8, 4.-6. pkt.«

4. § 8 b, stk. 3 og 4, ophæves.

5. § 8 c, stk. 3 og 4, ophæves.

6. § 8 d, stk. 7 og 8, ophæves.

7. Bilag 5 ophæves.

8. Bilag 7 ophæves.

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret bl.a. ved § 7 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, § 7 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og senest ved § 5 i lov nr. 331 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 13-15, ophæves.

Stk. 16 og 17 bliver herefter stk. 13 og 14.

2. I § 9, stk. 17, 1. pkt., der bliver stk. 14, 1. pkt., ændres »efter stk. 16« til: »efter stk. 13«.

3. § 11, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmeforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13, 2. pkt., til varmeforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at forsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13, 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i

varmepumpen. Sætserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

4. I § 11, stk. 13, indsættes som 2.-9. pkt.:

»Virksomheder, der afsætter varme fra et anlæg, der ikke er omfattet af 1. pkt., kan beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen efter stk. 9 som svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fandt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019. Hvis der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019, anvendes den gennemsnitlige nedsættelse pr. GJ varme, som har fundet anvendelse i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Beregningen skal foretages på baggrund af de først anvendte varmepriser. Det er en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme senest den 31. december 2019, og kan dokumentere, at levering af overskudsvarme fra det pågældende anlæg er påbegyndt senest den 31. december 2020. Det er endvidere en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der gennemsnitligt er betalt pr. GJ afsat varme, og at virksomheden anmelder dette til told- og skatteforvaltningen, inden muligheden benyttes. Virksomheden skal

foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest et år efter bestemmelsens ikrafttræden, for at muligheden kan benyttes. Hvis en virksomhed vælger at beregne nedsættelsen efter 2. pkt., skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret. 1.-8. pkt. finder anvendelse til og med den 31. december 2034.«

5. I § 11, indsættes som stk. 20:

»Stk. 20. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administrationen af ordningen om indbetaling af afgift efter stk. 9, 4.-6. pkt.«

6. § 11 b, stk. 3 og 4, ophæves.

7. § 11 c, stk. 3 og 4, ophæves.

8. § 11 d, stk. 7 og 8, ophæves.

9. Bilag 4 ophæves.

10. Bilag 6 ophæves.

§ 5

Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan herunder fastsætte, at dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
 - 1.1. *Lovforslagets formål og baggrund*
2. *Lovforslagets hovedpunkter*
 - 2.1. *Omlægning af overskudsvarmeafgiften*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.2. *Overgangsregler for beskatning af eksisterende leverancer af overskudsvarme*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.2. *Den foreslåede ordning*
3. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
6. *Miljømæssige konsekvenser*
7. *Forholdet til EU-retten*
8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
9. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås dele af aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme, som er indgået mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti den 28. marts 2019, gennemført.

Med aftalen er aftaleparterne enige om at omlægge reglerne for overskudsvarme for at øge udnyttelse af overskudsvarmen.

Med Energiaftale fra juni 2018 og Erhvervs- og Iværksætteraftalen fra efteråret 2017 er elvarmeafgiften lempet betydeligt, hvilket bidrager til at fremme eldrevne varmepumper, herunder til udnyttelse af overskudsvarme. Ligeledes bidrager udfasningen af PSO-tariffen, der følger af aftale om afskaffelse af PSO-afgiften af 17. november 2016 (den daværende regering (Venstre), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti) til at fremme overskudsvarme via eldrevne varmepumper. Med Energiaftale fra juni 2018 er aftaleparterne enige om at omlægge reglerne for overskudsvarme for at øge udnyttelsen af overskudsvarmen. Derfor blev der i Energiaftalen aftalt at afsætte 100 mio. kr. årligt fra 2020. Til yderligere fremme af overskudsvarme er det endvidere aftalt at anvende finansiering på 33 mio. kr. i finansieringsoverskud i forbindelse med afskaffelse af selvanmelderordningen ved eksport af biler, der følger af aftale om styrket regelefterlevelse på motorområdet af 2. april 2019 (den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialde-

mokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti).

Med aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme af 28. marts 2019 skal den forventede udnyttelse af overskudsvarme forøges med ca. 35 pct. i forhold til i dag. Aftalen indebærer desuden væsentlige regelforenklinger og afgiftslemper.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

De gældende regler for beskatning af overskudsvarme er vanskelige at administrere og giver usikre rammevilkår i forhold til at investere i udnyttelsen af overskudsvarme. Dette skyldes bl.a., at overskudsvarmeafgiften fastsættes på baggrund af det vederlag, der opnås for overskudsvarmen, og at der i praksis er opstået usikkerhed om, hvilke omkostninger der skal medregnes i vederlaget. Det foreslås derfor, at reglerne for overskudsvarme forenkles, så reglerne bedre kan administreres og kontrolleres. Derudover foreslås en række lempelser, der samlet skal øge udnyttelsen af overskudsvarme.

Det foreslås, at værdiafgiften på 33 pct. knyttet til vederlaget for overskudsvarmen afskaffes (vederlagsreglen). Overskudsvarmeafgiften omlægges i stedet til en fast afgift på 25 kr. pr. GJ (2018-priser) for både eksternt og intern overskudsvarme. Derved følger overskudsvarmeafgiften strukturen for de øvrige energiafgifter, der også opgøres som en fast afgift pr. GJ. Samtidig reduceres usikkerheden om afgiftens størrelse. Med forslaget foreslås det at reducere overskudsvarmeafgiften for intern overskudsvarme fra i gennemsnit 35 kr. pr. GJ til 25 kr. pr. GJ (2018-priser).

Desuden foreslås det, at der indføres en lempet afgift på 10 kr. pr. GJ (2018-priser) for ekstern overskudsvarme, såfremt virksomheden vælger at indgå i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme. Den gennemsnitlige afgift for ekstern overskudsvarme er ca. 20 kr. pr. GJ. En aftaleordning inkl. en lempet overskudsvarmeafgift vil gøre overskudsvarme mere konkurrencedygtig, hvilket kan fremme udnyttelsen af overskudsvarme. Desuden kan en aftaleordning reducere energiforbruget i virksomheden.

Afgiftssatserne indekseres med udviklingen i nettoprisindekset lige som det er tilfældet med energiafgifterne. Den generelle afgift på overskudsvarme udgør 25,5 kr. pr. GJ i 2020. Den lempede afgift for ekstern overskudsvarme, såfremt virksomheden vælger at indgå i en aftaleordning, udgør 10,2 kr. pr. GJ i 2020.

Derudover foreslås det, at der gives mulighed for at fastlåse overskudsvarmeafgiften i 15 år for eksisterende leverancer af overskudsvarme, ligesom den eksisterende afgiftsfritagelse givet til anlæg fra før 1995 foreslås afskaffet efter 15 år. Derved opnås der sikkerhed for de pågældende virksomheders afgiftsstørrelse, og der ændres ikke ved eksisterende kontraktforhold i denne overgangsperiode.

Endvidere foreslås det, at indbetaleren af overskudsvarmeafgiften kan ændres fra virksomheden til forsyningselskabet, hvis overskudsvarmen foræres bort. Formålet med forslaget er at mindske de administrative omkostninger betydeligt for de virksomheder, som måtte ønske af forære overskudsvarmen bort.

Endeligt foreslås det, at den afgiftsmæssige fordeling af el til varme samt el til køling for maskiner, der samtidig køler og varmer, skal fordeles mere hensigtsmæssigt for at give større klarhed om afgiftsbetalingen. Der er tale om en skematisk fordeling af den mængde elektricitet, der går til henholdsvis varme og køling, hvor det antages, at den strøm, der skal anvendes til opvarmning, udgør en tredjedel af varmeleverancen, svarende til en varmepumpe med omgivelserne som varmekilde. Den resterende mængde elektricitet henregnes til køling.

Lovforslaget omfatter kun en del af de elementer, der fremgår af aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme af 28. marts 2019, da en række af aftalens elementer afhænger af den aftale om prisregulering, som endnu ikke er indgået.

Det fremgår således af aftalen, at der skal være prisregulering. Prisregulering af overskudsvarme skal opfylde tre hensyn. Der skal være et rimeligt økonomisk incitament for virksomheden til at udnytte overskudsvarmen. Det skal samtidig understøtte, at forbrugerne opnår billigst mulig varme. Endeligt er det en forudsætning for de lempede overskudsvarmeafgifter, at prisreguleringen fungerer som et værn mod produktion af såkaldt »falsk« overskudsvarme. Dvs. overskudsvarme, som ikke er et spildprodukt, men hvor der er brugt ekstra brændsler til produktion af overskudsvarmen.

Lovforslaget indeholder derudover ikke elementet i aftalen om udvidelse af afgiftsfritagelse givet til anlæg fra før 1995 til nye anlæg, hvis der samlet set er en energi- eller

miljømæssige positiv effekt ved dette. Det skyldes, at kriterierne for, hvornår der er tale om en energi- eller miljømæssig positiv effekt skal fastlægges på baggrund af et tværministerielt udviklingsarbejde, som endnu ikke er afsluttet. Derudover vurderes det hensigtsmæssigt at inddrage branchen i dette arbejde samt indgå i en dialog med Europa-Kommissionen om ordningens forenelighed med statsstøttere reglerne, før kriterierne endelig fastlægges. Et forslag til udmøntning af denne del af aftalen forventes derfor at kunne indgå i et kommende lovforslag om prisregulering.

Endeligt indeholder lovforslaget ikke den aftalte præcisering af, at overskudsvarmeafgiften alene kan anvendes ved produktion af overskudsvarme og derved ikke ved egentlig varmeproduktion. Det skyldes, at den præcise udformning af en sådan afgrænsning af reglerne, som samtidig er administrerbar for Skatteforvaltningen, kræver et nærmere teknisk og juridisk analysearbejde, som endnu ikke er afsluttet. Dette element forventes derfor også at kunne indgå i det kommende lovforslag om prisregulering.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Omlægning af overskudsvarmeafgiften

2.1.1. Gældende ret

Energiafgifterne, herunder overskudsvarmeafgiften, er fastlagt i energiafgiftslovene, dvs. lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 24. marts 2017 (herefter elafgiftsloven), lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011 (herefter gasafgiftsloven), lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 3. september 2015 (herefter kulafgiftsloven) og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014 (herefter mineralolieafgiftsloven).

Brændsler anvendes som oftest til produktion af varme. Ved brændsler forstås energiprodukter, som er omfattet af gasafgiftsloven, kulafgiftsloven eller mineralolieafgiftsloven. Afgiftssatsen på brændslerne afhænger af, om brændslerne anvendes til proces (hvor afgiften er lav), dvs. til opvarmning ved vareproduktion og lignende, eller til rumvarme (hvor afgiften er høj). Der gælder lignende regler for afgiften på elektricitet dog med den forskel, at forbrug af elektricitet i momsregistrerede virksomheder som udgangspunkt betragtes som procesforbrug, mens forbrug af brændsler som udgangspunkt betragtes som rumvarmeforbrug.

Når der sker genindvinding af spildvarme fra procesforbrug (hvor afgiften er lav), og den genindvundne varme anvendes som rumvarme (hvor afgiften er høj), kaldes varmen som udgangspunkt i afgiftsmæssig forstand for overskudsvarme.

Den afgiftspligtige overskudsvarme kommer typisk fra energiintensive vareproduktionsprocesser og energiintensivt udstyr i forbindelse med momspligtig servicevirksomhed.

Beskatningen af overskudsvarme blev indført i forbindelse med en omlægning af afgifterne på erhvervenes energiforbrug i årene 1996-1998. Omlægningen indebar, at de tidlige-

re gældende regler for godtgørelse af energiafgifter på den del af energien, der anvendes til rumopvarmning, gradvist blev ophævet. Efter indfasningen blev erhvervenes energiforbrug til rumopvarmning således belastet med samme afgift som husholdningers energiforbrug til rumopvarmning.

Det blev derfor fastlagt, at der i den situation, hvor der i forbindelse med energianvendelse i en særlig proces samtidig udtages varme ved særlige installationer, skulle den energimængde, der udtages til rumopvarmning, belastes med en afgift, der omtrent svarer til rumopvarmningssatsen, for at undgå en afgiftsbetinget fremstilling af overskudsvarme.

Ved fastsættelsen af reglerne for beskatning af overskudsvarme blev der tilstræbt en balance mellem hensynet til at undgå, at overskudsvarme, der kan reducere det samlede energiforbrug, går til spilde, og hensynet til at undgå afgiftsbetinget fremstilling af overskudsvarme.

Satsen for overskudsvarmeafgiften blev fastsat, så den som hovedregel omtrent svarer til afgiftsforskellen mellem proces og rumvarme med en fast sats i kroner pr. GJ. Efter gældende ret beskattes overskudsvarme med 50 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), idet det fremgår af gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt., kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 1. pkt., mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt., og elafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt., at varme, som er beskattet som procesforbrug, og som efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, beskattes med 50 kr. pr. GJ (2015-niveau). Det bemærkes, at der ikke er tale om en almindelig afgift, da afgiften betales som et fradrag i virksomhedens godtgørelsesberettigede energiafgifter. Afgiften angives og betales således ikke separat af den afgiftspligtige virksomhed til Skatteforvaltningen, som det ellers er tilfældet med almindelige energiafgifter. Satserne indekseres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Der er imidlertid fastsat en række undtagelser til dette udgangspunkt. Beskatningen af virksomheders eksterne leverancer af overskudsvarme er omfattet af en særlig øvre grænse for afgiftens størrelse (den såkaldte vederlagsregel). Vederlagsreglen indebærer, at afgiften højst kan udgøre 33 pct. af vederlaget for varmeliverancen, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 2. pkt., kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 2. pkt., mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 2. pkt., og elafgiftslovens § 11, stk. 9, 2. pkt.

Vederlagsreglen har givet anledning til fortolkningstvivl i praksis, da det har været uklart, hvilke omkostninger der skal indregnes i vederlaget. Det har været fastlagt i praksis, at afgiften skal medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017.647.SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget.

Der er endvidere opstået spørgsmål om, hvordan vederlagsreglen skal fortolkes i den situation, hvor varmekunden betaler faste bidrag til administration og vedligeholdelse af anlægget mod at modtage varmen til en lavere pris. Efter

gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeaftageren, indregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeaftager får foræret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmeaftageren.

Beskatningen af virksomhedernes interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfritagelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 5. pkt., kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 5. pkt., mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 5. pkt., og elafgiftslovens § 11, stk. 9, 4. pkt., mens virksomhederne kan vælge at betale en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra 1. oktober til 31. marts, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 6. pkt., kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 6. pkt., mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 6. pkt., og elafgiftslovens § 11, stk. 9, 5. pkt.

Der gælder endvidere særlige satser for overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med afgiftspligtig virksomhed med særlige processer, hvor der er fastsat en særligt lav sats. Der er f.eks. tale om overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, kemisk reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer og mineralogiske processer. De særlige satser for overskudsvarme fra sådanne processer skyldes, at der gælder særlige, nedsatte satser for forbrug af afgiftspligtige produkter ved denne type aktiviteter. Som konsekvens af, at disse processer er omfattet af denne særlige afgiftslempelse, er der ligeledes fastsat en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme i sådanne tilfælde.

Der er efter gældende ret ikke fastsat særlige regler for beskatningen af anlæg, der både varmer og køler som f.eks. varmepumper, kølediske m.v. Efter praksis skal der foretages en samlet vurdering af anlæggets primære funktion, hvorefter anlægget enten betragtes som et køleanlæg eller et varmeanlæg, som har forskellige afgiftsmæssige konsekvenser.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i overensstemmelse med aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme af 28. marts 2019 foretages en række ændringer af reglerne om beskatning af overskudsvarme i gasafgiftslovens § 10, stk. 9, kulafgiftslovens § 8, stk. 8, mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, og elafgiftslovens § 11, stk. 9.

Der er tale om stort set enslydende ændringer, som gennemgås samlet i det følgende.

Det foreslås, at der indføres en fast overskudsvarmeafgift på 25 kr. pr. GJ (2018-niveau) for både ekstern og intern overskudsvarme. Dette indebærer, at de ovenfor omtalte særlige afgiftslempelser for ekstern og intern overskudsvarme (vederlagsreglen og reglerne for beskatning af intern overskudsvarme i sommer- og vinterhalvåret) foreslås ophævet.

Det foreslås også, at de gældende differentierede overskudsvarmeafgifter for overskudsvarme fra f.eks. opvarmning af væksthuse og afgiftspligtig virksomhed med jordbrug, husdyrbrug, frugtavl m.v. ophæves, idet det med lovforslaget foreslås, at der som udgangspunkt skal gælde en fast afgiftssats på 25 kr. pr. GJ overskudsvarme.

Det foreslås derudover, at der fastsættes en lempet sats på 10 kr. pr. GJ (2018-niveau) for ekstern overskudsvarme, der leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmeforsyning. Indgåelse i aftaleordningen indebærer, at virksomheden skal leve op til en række forpligtelser med henblik på at reducere energiforbruget. Aftaleordningen skal administreres af Energistyrelsen og kan begrænse produktionen af falsk overskudsvarme. De nærmere kriterier for aftaleordningen vil blive fremsat i et selvstændigt lovforslag.

Det foreslås også, at den formelle indbetaler af overskudsvarmeafgiften kan ændres fra varmeproducenten til forsyningsselskabet, hvis der foreligger en aftale herom mellem overskudsvarmeleverandøren og forsyningsselskabet. Det er en betingelse for ændringen, at der indgås en aftale mellem overskudsvarmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, og at leverancen ydes vederlagsfrit.

Endeligt foreslås det, at der fastsættes særlige regler for anlæg, der både varmer og køler, så der sker en fast fordeling af den forbrugte mængde elektricitet. Det foreslås, at der for anlæg, der både varmer og køler, fastsættes en fordelingsnøgle, som vil give større klarhed om afgiftsbetalingen for anlæg, der både varmer og køler. Det foreslås derfor, at den elektricitet, der anvendes til opvarmning, udgør en tredjedel af den producerede mængde varme, dog højest det faktiske målte elforbrug, mens den resterende mængde forbrugt elektricitet betragtes som anvendt til køling.

2.2. Overgangsregler for beskatning af eksisterende leverancer af overskudsvarme

2.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret er visse ældre overskudsvarmeanlæg fritaget for overskudsvarmeafgift, når overskudsvarmen er baseret på procesforbrug af el, olie eller kulprodukter, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 13, mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 13, og kulafgiftslovens § 8, stk. 12. Der er tale om en overgangsordning, da den kun gælder, så længe anlæggene er i drift. Ordningen blev indført samtidig med overskudsvarmeafgiften af hensyn til de virksomheder, der havde investeret i overskudsvarmeanlæg, som uden afgiftsfritagelsen ville opleve et uventet tab.

Det er en betingelse for anvendelse af afgiftsfritagelsen, at virksomheden har ansøgt om tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeliverancer efter de hidtil gældende regler i elafgiftsloven, jf. § 11, stk. 5, i lovebekendtgørelse nr. 545 af 22. juni 1994, og at anlægget er påbegyndt etableret inden den 6. april 1995, jf. § 11, stk. 13, i elafgiftsloven. Det er endvidere en betingelse, at der ikke foretages grundlæggende ændringer af anlægget.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Der foreslås to overgangsordninger i forbindelse med omlægningen af beskatningen af overskudsvarme.

Det foreslås, at den gældende afgiftsfritagelse for ældre overskudsvarmeanlæg, som er omtalt ovenfor i afsnit 2.2.1, ophører med virkning fra den 1. januar 2035.

Derudover foreslås det, at virksomheder, der afsætter overskudsvarme fra anlæg, som ikke er omfattet af den ovenfor beskrevne afgiftsfritagelse, gives mulighed for at beregne overskudsvarmeafgiften ud fra, hvad virksomheden gennemsnitligt har betalt i afgift pr. GJ varme vedrørende leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019. Hvis der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme i denne periode, foreslås det, at virksomheden kan anvende et senere tidsrum i perioden fra 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Der gives således mulighed for, at overskudsvarmeafgiften fastlåses i en periode på 15 år til og med den 31. december 2034. Muligheden foreslås kun at gælde for leverancer af overskudsvarme, der er indgået endelig kontrakt om før den 1. januar 2020. Det foreslås desuden bl.a. som betingelse for anvendelse af overgangsordningen, at der er påbegyndt leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg senest den 31. december 2020. Det vil yderligere være en betingelse for anvendelse af overgangsordningen, at virksomheden giver meddelelse herom til Skatteforvaltningen.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

I aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme af 28. marts 2019 blev omlægningen af reglerne for overskudsvarme vurderet at medføre et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på 133 mio. kr. (2018-niveau). I aftalen indgår administrative omkostninger til en aftaleordning på 7,2 mio. kr. pr. år. De administrative omkostninger til en aftaleordning er finansieret inden for aftalen, men udmøntes ikke i dette lovforslag. Uden administrative omkostninger til en aftaleordning er mindreprovenuet ca. 125 mio. kr. (2018-niveau) svarende til ca. 130 mio. kr. (2020-niveau).

Forslaget om at omlægge reglerne for overskudsvarme skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 55 mio. kr. (2020-niveau) fra 2020 og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på usikkert 130 mio. kr., jf. tabel 3.1. Det varige mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd vurderes ligeledes at udgøre 130 mio. kr. Finansårvirkningen i 2020 skønnes at udgøre ca. 55 mio. kr.

Det er forudsat, at omlægningen træder i kraft fra og med 2020. En senere ikrafttrædelse på f.eks. et år vil udskyde provenueffekterne tilsvarende med et år.

Afgifterne indekseres og følger prisudviklingen på samme måde som afgifterne for rumvarme i øvrigt. Der er meget stor usikkerhed om udviklingen i grundlaget for nyttiggørelse af overskudsvarme. Det er antaget, at grundlaget for overskudsvarmen følger udviklingen i real BNP, hvormed det

samlede mindreprovenu forudsættes at være 130 mio. kr. i 2020-niveau fremadrettet.

Tabel 3.1. Provenumæssige konsekvenser af omlægning af regler for overskudsvarme

Mio. kr. (2020-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
Umiddelbar virkning	-55	-55	-55	-55	-55	-55	-55	-55
Virkning efter tilbageløb	-55	-55	-55	-55	-55	-55	-55	-55
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-130	-130	-130	-130	-130	-130	-130	-130

De samlede provenueffekter kan deles op på flere delelementer, som dog skal ses i en sammenhæng.

Der er ikke en samlet registeropgørelse af overskudsvarme, der beskattes med de særlige overskudsvarmeafgifter. Virksomhederne, der udnytter overskudsvarme fra proces til rumvarmeformål, betaler i visse tilfælde afgifter heraf. Det sker ved, at virksomhederne reducerer godtgørelserne af afgifter til proces. Da virksomhederne alene skal angive netto-beløbet, de skal have godtgjort, kan grundlaget for overskudsvarmeafgifterne ikke opgøres ud fra de samlede afgiftsbetalinger.

I Afgifts- og tilskudsanalysen – Nyttiggørelse af overskudsvarme, 2018, er grundlaget for overskudsvarmeafgiften vurderet at udgøre 5 mio. GJ i 2017. Grundlaget for overskudsvarme forventes at være i vækst og skønnes at udgøre 6,5 mio. GJ i 2022. Ved omlægningen af reglerne for overskudsvarme er der taget udgangspunkt i strukturelt niveau på 6,5 mio. GJ i 2020 og frem. Overskudsvarme udgør en begrænset mængde af det samlede varmeforbrug. Til sammenligning udgjorde varme fra fjernvarme ca. 135 mio. GJ i 2017. Da der er tale om en begrænset mængde overskudsvarme, der kommer fra et begrænset antal virksomheder, kan nyttiggørelse fra nye anlæg eller nedlukning fra eksisterende anlæg medføre forholdsvis store udsving i grundlaget.

Med lovforslaget foreslås afgifterne for nyttiggørelse af overskudsvarme ændret. For intern brug reduceres afgiften i gennemsnit ca. 35 kr. pr. GJ til 25 kr. pr. GJ. Der udnyttes ca. 2 mio. GJ til intern overskudsvarme, hvilket indebærer et umiddelbart mindreprovenu ca. 20 mio. kr. Derudover udnyttes der ca. 3 mio. GJ til ekstern overskudsvarme med afgifter, hvor afgiften i gennemsnit vurderes at være ca. 20 kr. pr. GJ. Benytter virksomhederne sig af muligheden for den lavere afgift på 10 kr. pr. GJ ved samtidig indgåelse i aftaleordning, indebærer det et umiddelbart mindreprovenu på godt 30 mio. kr. fra ekstern overskudsvarme. Det samlede umiddelbare mindreprovenu fra satsændringer udgør derved ca. 55 mio. kr. (2020-niveau).

En aftaleordning og dermed en lavere afgift kan gøre overskudsvarmen mere konkurrencedygtig, hvilket kan fremme nyttiggørelsen af overskudsvarmen. Det er forudsat, at det vil være fordelagtigt for virksomhederne at indgå i en aftaleordning.

En større udnyttelse af overskudsvarme indebærer et merprovenu. En øget nyttiggørelse af overskudsvarme medfører et merprovenu på 10 eller 25 kr. pr. GJ afhængig af, om nyttiggørelsen sker internt eller eksternt med aftaleordning. Der kan ligeledes komme et merprovenu fra elvarmeafgiften, hvis lunken overskudsvarme opvarmes med en elektrisk varmepumpe. Overskudsvarme vil dog fortrænge anden varme, hvilket kan medføre et mindreprovenu på op til godt 75 kr. pr. GJ.

Ved intern nyttiggørelse af overskudsvarmen vil den enkelte virksomhed typisk have haft mulighed for at anvende elektricitet eller fossile brændsler som alternativ varmekilde, idet varmekilden til overskudsvarme enten vil være elektricitet eller fossile brændsler. Derved forudsættes det, at der fortrænges afgiftsbelagt varme.

Ved ekstern nyttiggørelse af overskudsvarme forudsættes det, at halvdelen af den fortrængte varme er afgiftsbelagt. Ca. 60 pct. af fjernvarmen kom fra vedvarende energi i 2017. Det vurderes, at afgiftsfrit vedvarende energi (biomasse) udgør godt 70 pct. i fjernvarmen i 2030. Selv om udbygningen af biomasse forventes at stige, forventes dette kun i mindre omfang at påvirke provenueffekterne. Det skyldes, at overskudsvarme vurderes at være mest konkurrencedygtigt over for varme produceret med afgiftsbelagt fossilvarme. Overskudsvarme vurderes derfor i høj grad at blive anvendt i de områder, hvor der er fossilvarme.

Samlet set skønnes adfærdseffekten fra den ekstra nyttiggørelse af overskudsvarme at medføre et mindreprovenu på usikkert knap 50 mio. kr.

De skønnede adfærdseffekter er beregnet under forudsætning af, at levering af overskudsvarme til fjernvarme er omfattet af en prisregulering, der leverer et tilstrækkeligt værn mod falsk overskudsvarme, men er mere lempelig end en omkostningsbestemt prisregulering. Den beregningstekniske forudsatte prisregulering giver sælger af overskudsvarme mulighed for at opnå en større fortjeneste, hvilket vurderes at fremme overskudsvarme, der fortrænger anden varme. Effekten af den forudsatte prisregulering medfører et beregningsteknisk mindreprovenu på godt 25 mio. kr. Det bemærkes, at hvis levering af overskudsvarme til fjernvarme ikke er omfattet af prisregulering, skønnes det at medføre et mindreprovenu på usikkert 100 mio. kr.

Forslaget om at afskaffe afgiftsfritagelsen for overskudsvarme givet til anlæg fra før 1995 fra og med 2035 kan medføre et merprovenu fra 2035. Det er imidlertid meget usikkert, hvor længe de fritagne anlæg kan holde i eksisterende form, og om eventuelle nye anlæg vil være mere energieffektive og dermed have et reduceret potentiale som leverandører af overskudsvarme. Der er ikke indregnet provenumæssige konsekvenser vedrørende forslag for de afgiftsfritagne anlæg, da de langsigtede vilkår er meget usikre.

Forslaget om, at eksisterende ekstern overskudsvarme kan fastlåse overskudsvarmeafgift i 15 år, vurderes ikke at give en afgiftslempelse i forhold til den foreslåede afgift på 10 kr. pr. GJ ved en aftaleordning, hvormed forslaget ikke vurderes at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser. Forslaget giver imidlertid mulighed for at benytte gældende prisregulering, hvilket kan medføre et stort økonomisk incitament til at producere såvel ægte som falsk overskudsvarme. Der er dog stor usikkerhed forbundet hermed.

Det er desuden forudsat i beregningerne, at det præciseres i lovgivningen, at afgiften for overskudsvarme ikke kan anvendes ved egentlig varmeproduktion, som f.eks. kraftvarme, hvilket vurderes at medføre et merprovenu på ca. 10 mio. kr. Det modsvares af et mindreprovenu på usikkert 10 mio. kr. fra præcisering af den afgiftsmæssige fordeling af el til varme og el til køling for maskiner, der samtidig køler og varmer. En præcisering i lovgivningen af, at afgiften for overskudsvarme ikke kan anvendes ved egentlig varmeproduktion, som f.eks. kraftvarme, forventes at indgå i et kommende lovforslag om prisregulering.

Endeligt har forslaget om muligheden for at ændre den formelle indbetaler af afgiften på varmen, der nyttiggøres som ekstern overskudsvarme, hvis overskudsvarmen foræres bort, ingen realøkonomisk betydning og vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Der har ikke tidligere været en referenceramme for skatteudgifter ved nyttiggørelse af overskudsvarme. Hvis det lægges til grund, at den foreslåede sats på 25 kr. pr. GJ er den nye referenceramme, vurderes skatteudgiften at udgøre ca. 75 mio. kr. på nuværende grundlag.

Lovforslaget vurderes samlet set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på ca. 1 mio. kr. årligt i 2020 og frem som følge af sagsbehandling og vejledning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det vurderes, at erhvervslivet umiddelbart vil opnå en umiddelbar afgiftslempelse på ca. 55 mio. kr. på det forudsatte grundlag fra 2020 og frem. En del af denne afgiftslempelse kan tilfalde varmekunderne.

Overskudsvarme er som udgangspunkt billigere end alternativ varme. Den skønnede ekstra nyttiggørelse af overskudsvarme vil derfor medføre en umiddelbar besparelse for virksomhederne ved intern udnyttelse af overskudsvarme og en fortjeneste for virksomhederne ved ekstern udnyttelse af overskudsvarme. Hertil kommer, at de virksomheder, der

modtager fjernvarme baseret på overskudsvarme, forventes at kunne opnå besparelser på varmeregningen som følge af, at mere overskudsvarme nyttiggøres.

Der er ikke tal for, hvor mange virksomheder, der nyttiggør overskudsvarmen internt. Det skønnes med usikkerhed, at der er ca. 50 virksomheder, der sælger overskudsvarme til fjernvarmebrug. Antallet af virksomheder, der vil levere overskudsvarme, vurderes at stige med de foreslåede elementer i aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme af 28. marts 2019.

Dertil kommer, at forslaget vil mindske de administrative omkostninger, der i dag er forbundet med udnyttelse af overskudsvarme.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr. årligt, hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

De frem principper for agil erhvervsrettet regulering vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget vurderes med stor usikkerhed at øge den forventede nyttiggørelse af overskudsvarme med ca. 35 pct. i forhold til i dag. Det svarer til ca. 1,8 mio. GJ. En væsentlig del heraf vurderes at være ægte overskudsvarme, der ikke har medført et øget forbrug af fossile brændsler. Det vurderes med stor usikkerhed, at omlægningen vil reducere CO₂-udledningerne med ca. 0,1 mio. ton CO₂.

7. Forholdet til EU-retten

Det følger af artikel 107, stk. 1, i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde, at statsstøtte, som ydes ved hjælp af statsmidler, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Det fremgår af aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme af 28. marts 2019, at der tages forbehold for en endelig statsstøttegodkendelse af den samlede omlægning af overskudsvarmereglerne. På denne baggrund har Skatteministeriet indledt en dialog med Europa-Kommissionen med henblik på at opnå retlig sikkerhed for, at omlægningen af afgiftsreglerne ikke indebærer statsstøtte, som er uforenelig med det indre marked.

Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester. Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand still-periode.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 13. september 2019 til den 11. oktober 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, Bio-brændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Branche-foreningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Halmleverandører, DANVA, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Eksportrådet, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energi- og Olieforum, Drivkraft Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisati-

on, Finans Danmark, Finansforbundet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, FSE, FSR - danske revisorer, GAF-SAM, Grafisk Arbejdsgiverforening, Greenpeace Danmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, IBIS, Investering Danmark, Justitia, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Mellempfolkeligt Samvirke, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Moderniseringsstyrelsen, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Olie Gas Danmark, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, Danske Energiforbrugere, SEGES, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, SKAD - Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteankestyrelsen, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartens Ledere, Søfartsstyrelsen, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Ældre Sagen og Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget om at omlægge reglerne for overskudsvarme skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 55 mio. kr. (2020-niveau) fra 2020 og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på usikkert 130 mio. kr. Det varige mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd vurderes ligeledes at udgøre 130 mio. kr. Finansårvirkningen i 2019 skønnes at udgøre ca. 50 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på ca. 1 mio. kr. årligt i 2020 og frem.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Det vurderes, at erhvervslivet umiddelbart vil opnå en umiddelbar afgiftslempelse på ca. 55 mio. kr. på det forudsatte grundlag fra 2020 og frem.	Ingen

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Det vurderes, at de administrative konsekvenser for erhvervslivet vil udgøre under 4 mio. kr. årligt.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget vurderes med stor usikkerhed at øge den forventede nyttiggørelse af overskudsvarme med ca. 35 pct. i forhold til i dag. Det svarer til ca. 1,8 mio. GJ. En væsentlig del heraf vurderes at være ægte overskudsvarme, der ikke har medført et øget forbrug af fossile brændsler. Det vurderes med stor usikkerhed, at omlægningen vil reducere CO ₂ -udledningen med ca. 0,1 mio. ton CO ₂ .	Ingen
Forholdet til EU-retten	Skatteministeriet har indledt en dialog med Europa-Kommissionen med henblik på at opnå retlig sikkerhed for, at forslaget ikke indebærer statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked. Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester.	
Er i strid med de frem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering / Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende ret kan momsregistrerede virksomheder få godtgjort afgiften af den af virksomheden forbrugte elektricitet, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, jf. § 11 c. Det følger dog af elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt., at der alene ydes delvis godtgørelse for elektricitet, der forbruges i varmepumper, der anvendes til fremstilling af rumvarme. Varmepumper er typisk eldrevne maskiner, der udtager varme fra omgivelserne. Ved brug af en varmepumpe kan energien i omgivelserne udnyttes til at pumpe mere energi, end der tilføres, hvorved der spares energi. Varmepumper kan både anvendes til at varme og afkøle.

Elektricitet, der anvendes til afkøling, vil i visse tilfælde være omfattet af retten til tilbagebetaling efter elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, jf. § 11 c, mens elektricitet, der anvendes til fremstilling af varme, kun tilbagebetales delvist, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt.

Der er efter gældende ret ikke fastsat særlige regler for anlæg, der både varmer og køler som f.eks. varmepumper, kølediske m.v.

Der foreligger dog en vis praksis på området, idet Landskatteretten i SKM2006.352.LSR har lagt til grund, at et kø-

leanlæg og en varmepumpe grundlæggende er ens anlæg. Landskatteretten har i SKM2006.352.LSR udtalt, at anlæggets primære funktion skal tillægges afgørende vægt. Efter gældende ret skal der således foretages en samlet vurdering af anlæggets primære funktion, hvorefter anlægget enten betragtes som et køleanlæg eller et varmeanlæg.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 3, 8. pkt., at fastsætte særlige regler for anlæg, der både varmer og køler, og hvor både varmen og kølingen udnyttes, så der sker en fast fordeling af den forbrugte mængde elektricitet. Det foreslås, at der for anlæg, der både varmer og køler, fastsættes en fordelingsnøgle, hvorefter den elektricitet, der anvendes til opvarmning, udgør en tredjedel af den producerede mængde varme, dog højest det faktiske målte elforbrug, mens den resterende mængde forbrugte elektricitet betragtes som anvendt til køling. Reglen finder anvendelse for anlæg, hvor der sker en udnyttelse af både varmen og kølingen og vil således ikke finde anvendelse for eksempelvis kølemaskiner, der afgiver varme til omgivelserne, hvis der ikke er foretaget særlige installationer for at udnytte denne varme.

Der er tale om en skematisk fordeling af den mængde elektricitet, der går til henholdsvis varme og køling, hvor det antages, at den strøm, der skal anvendes til opvarmning, udgør en tredjedel af varmeleverancen, svarende til en varmepumpe med omgivelserne som varmekilde. Den resterende mængde elektricitet henregnes til køling.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring, der følger af, at der i lovforslagets § 1, nr. 1, indsættes et nyt 8. pkt., i elafgiftslovens § 11, stk. 3.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring, der følger af, at der i lovforslagets § 1, nr. 1, indsættes et nyt 8. pkt., i elafgiftslovens § 11, stk. 3.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring, der følger af, at der i lovforslagets § 1, nr. 1, indsættes et nyt 8. pkt., i elafgiftslovens § 11, stk. 3.

Til nr. 5

Efter gældende ret betales afgift af varmt vand eller varme, der er opstået som biprodukt ved en virksomheds forbrug af elektricitet til procesformål, jf. § 11, stk. 9, 1. pkt., i elafgiftsloven. Denne afgift kaldes overskudsvarmeafgiften. Der er ikke tale om en almindelig afgift, da afgiften betales som et fradrag i virksomhedens godtgørelsesberettigede energiafgifter. Afgiften angives og betales således ikke separat af den afgiftspligtige virksomhed til Skatteforvaltningen, som det ellers er tilfældet med almindelige energiafgifter. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Det følger af elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, jf. § 11 c, stk. 1, at virksomheder, der er momsregistrerede, som udgangspunkt kan få tilbagebetalt elafgift af den af virksomheden forbrugte elektricitet ned til 0,4 øre pr. kWh. Det er dette forbrug, der benævnes virksomhedens procesforbrug og omfatter eksempelvis forbrug af elektricitet til maskiner og produktion m.v.

Elektricitet til rumvarme m.v. pålægges en elafgift på ca. 20 øre pr. kWh i 2020, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt.

Der er således en stor forskel på afgiftsniveauet afhængig af, om elektriciteten bruges til procesformål eller til produktion af varme. Overskudsvarmeafgiften har til formål at udligne denne forskel, så der betales en afgift på overskudsvarme, der omtrent svarer til den afgift, der betales ved almindelig varmeproduktion.

Der betales som udgangspunkt en overskudsvarmeafgift på 50 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), jf. elafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt. Satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Der gælder en række undtagelser til dette udgangspunkt.

Der gælder særlige regler for varme, der afsættes. Det følger således af elafgiftslovens § 11, stk. 9, 2. pkt., at overskudsvarmeafgiften for varme, der afsættes, højst udgør 33 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. Bestemelsen har givet anledning til fortolkningstvivl i praksis, da det har været uklart, hvilke omkostninger der skal indregnes i vederlaget. Det har været gældende praksis, at afgiften

skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017.647.SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget.

Der er endvidere opstået spørgsmål om, hvordan vederlagsreglen skal fortolkes i den situation, hvor varmekunden betaler faste bidrag til administration og vedligeholdelse af anlægget mod at modtage varmen til en lavere pris. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeaftageren, medregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeaftager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmeaftageren.

Derudover gælder der en særlig afgiftsfritagelse for eget forbrug af overskudsvarme, som der kan ydes fuld tilbagebetaling for efter elafgiftslovens § 11, stk. 13, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 9, 3. pkt. Elafgiftslovens § 11, stk. 13, vedrører overskudsvarmeafgift for virksomheder, der inden den 6. april 1995 har ansøgt om tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 11, stk. 5, i lovebekendtgørelse nr. 545 af 22. juni 1994. Der er tale om en videreførelse af en tidligere gældende afgiftsfritagelse for afgift, som gælder for ældre anlæg. Med elafgiftslovens § 11, stk. 9, 3. pkt., slås det fast, at denne afgiftsfritagelse også gælder for eget forbrug af denne varme. Det er en betingelse for anvendelse af afgiftsfritagelsen, at der ikke foretages grundlæggende ændringer af anlægget. En ændret funktionsmåde vil f.eks. udgøre en grundlæggende ændring af anlægget.

Der gælder også særlige regler for beskatning af intern overskudsvarme. Beskatningen af virksomhedernes interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfritagelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 9, 4. pkt., mens virksomhederne kan vælge at betale en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra 1. oktober til 31. marts, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 9, 5. pkt.

Der gælder også særlige regler for den situation, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved eldrevne varmepumper, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 9, 7. pkt. Der betales i sådanne situationer kun afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Denne regel har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

I tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen har medført et øget forbrug af elektricitet i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der dog ikke tilbagebetaling, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 9, 8. pkt.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt., at der indføres en fast overskudsvarmeafgift på 24,5 kr. pr. GJ

(2015-niveau), i det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme. Afgiften betales i praksis som en nedsættelse af den samlede tilbagebetaling af energifgifter, som momsregistrerede virksomheder har adgang til. Dette indebærer også, at den nugældende vederlagsregel, som er beskrevet ovenfor, og de særlige afgiftssatser for sommer- og vinterhalvåret, ophæves og erstattes af en ensartet overskudsvarmeafgift, som gælder både for intern og ekstern overskudsvarme.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 9, 2. pkt., at der indføres en nedsat afgiftssats for overskudsvarme, der leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning. Afgiftssatsen foreslås i sådanne situationer at udgøre 9,8 kr. pr. GJ (2015-niveau). Kravet om indgåelse af aftale med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning indebærer, at virksomheden forpligter sig til at leve op til en række krav om energieffektivisering, som administreres af Energistyrelsen. Det vil således være Energistyrelsen, der indgår aftaler med de pågældende virksomheder og udsteder beviser for deltagelse. Der er endnu ikke fastsat administrative regler for administration af ordningen i lov om varmforsyning. Det foreslås, at retten til at anvende afgiftslempelsen indtræder fra det tidspunkt, der er indgået aftale, betinget tilsagn eller lignende med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Der skal først ske regulering af nedsættelsen fra ophørstidspunktet i aftalen eller fra det tidspunkt, Energistyrelsen træffer afgørelse om, at virksomheden ikke længere er omfattet af aftaleordningen.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 9, 3. pkt., at virksomheden på forlangende skal kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen om indgåelse af aftale med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning over for Skatteforvaltningen. Det vil således være et krav, at virksomheden kan fremlægge dokumentation for, at virksomheden indgår i aftaleordningen om certificering af virksomhedens energiledelsessystem.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 9, 4. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes, hvis varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13, foræres bort til forsyningselskaber, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme fra afgiftspligtig elektricitet eller afgiftspligtige brændsler, at varmen leveres vederlagsfrit, og at forsyningselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13. Begrebet vederlagsfrit skal forstås i overensstemmelse med gældende praksis, som også er beskrevet ovenfor. Det har været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017.647.SR, hvorefter den overvæltede over-

skudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeaftageren, medregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeaftager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmeaftageren. Der er alene tale om en overflytning af pligten til indbetaling af overskudsvarmeafgift fra producenten af overskudsvarme til varmforsyningselskabet. Det er således leverandøren af overskudsvarmen, der ved en eventuel kontrol skal kunne dokumentere, at mængden af leveret overskudsvarme stemmer overens med den overskudsvarmeafgift, som varmforsyningselskabet har indbetalt. Hvis alle betingelser i aftalen for overflytning af betalingspligten ikke opfyldes, falder betalingspligten tilbage på producenten af overskudsvarme.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 9, 5. pkt., at varmforsyningselskaber, der vælger at indbetale afgift efter § 11, stk. 9, 4. pkt., skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabet kan benyttes af told- og skatteforvaltningen til at kontrollere, om den modtagne mængde overskudsvarme svarer til den mængde, leverandøren af overskudsvarme har målt. Det er kun registrerede virksomheder, der skal indbetale afgift til Skatteforvaltningen. Registreringspligtige virksomheder er underlagt en række krav, som ikke-registreringspligtige virksomheder ikke er underlagt. Skatteforvaltningen har bl.a. hjemmel til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af registreringspligtige virksomheder, og til at efterse virksomhedernes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., jf. elafgiftslovens § 12.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 9, 6. pkt., at varmforsyningselskabernes regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Det svarer til den periode, øvrige registrerede virksomheder skal opbevare regnskabsmateriale, jf. elafgiftslovens § 7, stk. 5.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 9, 7. pkt., at varme omfattet af henholdsvis 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmpumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig for at give et grundlag for at opgøre afgiften. Det er leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage målingen.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 9, 8. pkt., at det er leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage måling, som modtageren af overskudsvarme kan benytte til afregning af afgiften.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 9, 9. pkt., at der alene ydes tilbagebetaling efter § 11, stk. 3, 7. pkt., hvis der ikke foretages måling, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af elektricitet i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres. Det er således en betingelse for at anvende de lem-

pelige regler for beskatning af overskudsvarme, at der foretages måling. Måling er udtryk for en præcis opgørelse og en forudsætning for, at afgiften kan opgøres korrekt. Hvis nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af elektricitet, vil der således ikke være tale om udnyttelse af overskudsvarme, men almindelig varmeproduktion, hvorfor reglerne om beskatning af overskudsvarme ikke finder anvendelse. Dette indebærer også, at egentlig varmeproduktion som eksempelvis kraft-varme-produktion ikke kan benytte overskudsvarmereglerne.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 9, 10. pkt., at de hidtil gældende regler om afgiftsbetaling i de tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved varmepumper, videreføres. Dette indebærer, at der i sådanne situationer kun betales afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Reglerne har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 9, 11. pkt., at satserne for overskudsvarmeafgiften vil skulle reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Dette vil indebære, at satserne vil skulle reguleres efter prisudviklingen, som følger af nettoprisindekset.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 9, 12. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes for eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter elafgiftslovens § 11, stk. 14. Der er tale om en videreførelse af gældende ret, hvorefter der ikke skal betales overskudsvarmeafgift af overskudsvarme, der anvendes internt i virksomheden til formål, som er godtgørelsesberettiget.

Til nr. 6

Efter gældende ret gælder der en særlig afgiftsfritagelse for overskudsvarmeafgift for virksomheder, der inden den 6. april 1995 har ansøgt om tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 11, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 545 af 22. juni 1994, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden fra et overskudsvarmeanlæg, som er påbegyndt etableret inden den 6. april 1995, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 15. Det er en betingelse for anvendelse af afgiftsfritagelsen, at der ikke foretages grundlæggende ændringer af anlægget. En ændret funktionsmåde vil f.eks. udgøre en grundlæggende ændring af anlægget.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 13, 2. pkt., at virksomheder, der afsætter varme fra overskudsvarmeanlæg, der ikke er omfattet af afgiftsfritagelsen for overskudsvarmeafgift efter § 11, stk. 13, 1. pkt., skal kunne beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen efter elafgiftslovens § 11, stk. 9, som en nedsættelse af tilbagebetalingen svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fundt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 13, 3. pkt., at der i tilfælde, hvor der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme i denne periode, kan anvendes den gennemsnit-

lige nedsættelse pr. GJ varme for et andet tidsrum i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Hvis virksomheden kun har leveret overskudsvarme i en kortere periode, vil det være den gennemsnitlige nedsættelse for denne periode, der finder anvendelse. Det er således ikke et krav, at der er leveret overskudsvarme i hele perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019 eller fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 13, 4. pkt., at beregningen af afgift efter § 11, stk. 13, 2. pkt., skal foretages på baggrund af de først anvendte varmepriser. Det er således ikke muligt at udregne afgiften på baggrund af en ændret aftale med tilbagevirkende kraft for de pågældende afgiftsperioder.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 13, 5. pkt., at det er en forudsætning for beregning af nedsættelse af tilbagebetalingen efter § 11, stk. 13, 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme inden den 31. december 2019, og kan dokumentere, at levering af overskudsvarme fra det pågældende anlæg er påbegyndt senest den 31. december 2020. Hvis der foretages væsentlige ændringer i den indgåede aftale om levering af overskudsvarme, bortfalder muligheden for at anvende den særlige beregningsmetode i elafgiftslovens § 11, stk. 13, 2. pkt. Det foreslås endvidere som elafgiftslovens § 11, stk. 13, 6. pkt., at det er en forudsætning for anvendelse af muligheden, at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der er betalt pr. GJ afsat varme, samt at virksomheden anmelder dette til Skatteforvaltningen, inden muligheden benyttes.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 13, 7. pkt., at virksomheden skal foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest et år efter denne bestemmelses ikrafttræden for at muligheden kan benyttes. Anmeldelsen skal være told- og skatteforvaltningen i hænde på denne dato. Dette indebærer også, at en virksomhed, der på et senere tidspunkt vælger at udtræde af ordningen, ikke kan indtræde igen på et senere tidspunkt.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 13, 8. pkt., at leverandører af overskudsvarme, der vælger at benytte den alternative metode til opgørelse af overskudsvarmeafgiften, skal benytte opgørelsesmetoden for hele afgiftsperioden. Dette indebærer, at virksomheden ikke kan veksle mellem forskellige opgørelsesmetoder inden for en afgiftsperiode.

Det foreslås som elafgiftslovens § 11, stk. 13, 9. pkt., at afgiftsfritagelsen og overgangsordningen i § 11, stk. 13, vil skulle finde anvendelse til og med den 31. december 2034.

Til nr. 7

I forslaget § 1, nr. 5, foreslås, at der i det tilfælde, hvor overskudsvarme foræres bort til forsyningselskaber, ikke skal ske en nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarmen, at varmen leveres vederlagsfri, og at forsyningselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den ned-

sættelse af tilbagebetalingen, som skulle være foretaget af leverandøren af overskudsvarme.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administrationen af ordningen, hvis der opstår et behov for en nærmere præcisering af de administrative regler for ordningen, f.eks. dokumentationskrav, særlige registreringsforhold og kontrol.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der i forslaget § 1, nr. 2, foreslås indsat et nyt 8. pkt. i elafgiftslovens § 11, stk. 3.

Til § 2

Til nr. 1

Efter gældende ret er der fastsat en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme, der er opstået som led i forbrug af energiprodukter til fremstilling af tilsvarende energiprodukter, jf. gasafgiftslovens § 8, stk. 10, 2.-4. pkt.

Den særlige sats for overskudsvarme fra sådanne processer skyldes, at forbrug af energiprodukter til fremstilling af tilsvarende energiprodukter er fritaget for afgift, jf. gasafgiftslovens § 8, stk. 8. Som konsekvens heraf er det fastsat, at der skal gælde en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme i sådanne tilfælde.

Med aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme er det aftalt, at der som udgangspunkt skal gælde en fast afgiftssats på 25 kr. pr. GJ overskudsvarme. Det foreslås derfor at ophæve den særlige sats for overskudsvarmeafgiften i gasafgiftslovens § 8, stk. 10, 2.-4. pkt.

Til nr. 2

Efter gældende ret er der fastsat en særlig afgiftssats for nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarmeanlæg fra varme og varer, der er anvendt til fremstilling af tilsvarende energiprodukter, jf. gasafgiftslovens § 8, stk. 11.

Med aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme er det aftalt, at der som udgangspunkt skal gælde en fast afgiftssats på 25 kr. pr. GJ overskudsvarme. Det foreslås på denne baggrund at ophæve de gældende differentierede afgiftssatser på overskudsvarme. Det foreslås derfor at ophæve de særlige satser for overskudsvarmeafgiften i gasafgiftslovens § 8, stk. 11.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at det i forslaget § 2, nr. 2, foreslås at ophæve stk. 11 i gasafgiftslovens § 8.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at det i forslaget § 2, nr. 2, foreslås at ophæve stk. 11 i gasafgiftslovens § 8.

Til nr. 5

Efter gældende ret betales afgift af varmt vand eller varme, der er opstået som biprodukt ved en virksomheds forbrug af gas til procesformål, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt. Denne afgift kaldes overskudsvarmeafgiften. Der er ikke tale om en almindelig afgift, da afgiften betales som et fradrag i virksomhedens godtgørelsesberettigede energiafgifter. Afgiften angives og betales således ikke separat af den afgiftspligtige virksomhed til Skatteforvaltningen, som det ellers er tilfældet med almindelige energiafgifter. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 1, 4 og 5, at virksomheder, der er momsregistrerede, i visse tilfælde kan få tilbagebetalt gasafgift af den af virksomheden forbrugte gas ned til 4,5 kr. pr. GJ. Det er dette forbrug, der benævnes virksomhedens procesforbrug. Det omfatter eksempelvis forbrug af gas, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45 grader, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 2.

Den almindelige sats på afgiftspligtig gas udgør ca. 56 kr. pr. GJ, jf. gasafgiftslovens § 1, stk. 2.

Der er således en stor forskel på afgiftsniveauet afhængig af, om gassen bruges til procesformål eller til andre formål som eksempelvis varmeproduktion. Overskudsvarmeafgiften har til formål at udligne denne forskel, så der betales en afgift på overskudsvarme, der omtrent svarer til den afgift, der betales ved almindelig varmeproduktion.

Der betales som udgangspunkt en overskudsvarmeafgift på 50 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt. Satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Der gælder en række undtagelser til dette udgangspunkt.

Der gælder særlige regler for varme, der afsættes. Det følger således af gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 3. pkt., at overskudsvarmeafgiften for varme, der afsættes, højst udgør 33 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. Bestemmelsen har givet anledning til fortolkningstvivl i praksis, da det har været uklart, hvilke omkostninger der skal indregnes i vederlaget. Det har været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017.647.SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget.

Der er endvidere opstået spørgsmål om, hvordan vederlagsreglen skal fortolkes i den situation, hvor varmekunden betaler faste bidrag til administration og vedligeholdelse af anlægget mod at modtage varmen til en lavere pris. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modta-

ger direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeaftageren, medregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeaftager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmeaftageren.

Der gælder også særlige regler for beskatning af intern overskudsvarme. Beskatningen af virksomhedernes interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfritagelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 5. pkt., mens virksomhederne kan vælge at betale en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra 1. oktober til 31. marts, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 6. pkt.

Der gælder også særlige regler for den situation, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved eldrevne varmepumper, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 7. pkt. Der betales i sådanne situationer kun afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Denne regel har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

I tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen har medført et øget forbrug af gas i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der dog ikke tilbagebetaling, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 8. pkt.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt., at der indføres en fast overskudsvarmeafgift på 24,5 kr. pr. GJ (2015-niveau), i det omfang en del af det varme vand eller den varme, som ikke er omfattet af gasafgiftslovens § 10, stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme. Afgiften betales i praksis som en nedsættelse af den samlede tilbagebetaling af energiafgifter, som momsregistrerede virksomheder har adgang til. Dette indebærer også, at den gældende vederlagsregel, som er beskrevet ovenfor, og de særlige afgiftssatser for sommer- og vinterhalvåret, ophæves og erstattes af en ensartet overskudsvarmeafgift, som gælder både for intern og ekstern overskudsvarme.

Det foreslås som gasafgiftsloven § 10, stk. 9, 2. pkt., indføres en nedsat afgiftssats for overskudsvarme, der leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning. Afgiftssatsen foreslås i sådanne situationer at udgøre 9,8 kr. pr. GJ (2015-niveau). Kravet om indgåelse af aftale med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning indebærer, at virksomheden forpligter sig til at leve op til en række krav om energieffektivisering, som administreres af Energistyrelsen. Det vil således være Energistyrelsen, der indgår aftaler med de pågældende virksomheder og udsteder beviser for deltagelse. Der er endnu ikke fastsat administrative regler for administration af ordningen i lov om varmforsyning. Det foreslås, at retten til at anvende afgiftslempelsen indtræder fra det tidspunkt, der er indgået aftale, betinget tilsagn eller lignende med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om

varmforsyning mellem virksomheden og Energistyrelsen og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Der skal først ske regulering af nedsættelsen fra ophørstidspunktet i aftalen eller fra det tidspunkt, Energistyrelsen træffer afgørelse om, at virksomheden ikke længere er omfattet af aftaleordningen.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 3. pkt., at virksomheden på forlangende skal kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen om indgåelse af aftale med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning over for Skatteforvaltningen. Det vil således være et krav, at virksomheden kan fremlægge dokumentation for, at virksomheden indgår i aftaleordningen med Energistyrelsen.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 4. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes, hvis varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., foræres bort til forsyningselskaber, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme fra afgiftspligtig elektricitet eller afgiftspligtige brændsler, at varmen leveres vederlagsfrit, og at forsyningselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. Begrebet vederlagsfrit skal forstås i overensstemmelse med gældende praksis, som også er beskrevet ovenfor. Det har været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeaftageren, medregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeaftager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmeaftageren. Der er alene tale om en overflytning af pligten til indbetaling af overskudsvarmeafgift fra producenten af overskudsvarme til varmforsyningsselskabet. Det er således leverandøren af overskudsvarmen, der ved en eventuel kontrol skal kunne dokumentere, at mængden af leveret overskudsvarme stemmer overens med den overskudsvarmeafgift, som varmforsyningsselskabet har indbetalt.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 5. pkt., at varmforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift efter § 10, stk. 9, 4. pkt., skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabet kan benyttes af told- og skatteforvaltningen til at kontrollere, om den modtagne mængde overskudsvarme svarer til den mængde, leverandøren af overskudsvarme har målt. Det er kun registrerede virksomheder, der skal indbetale afgift til Skatteforvaltningen. Registreringspligtige virksomheder er underlagt en

række krav, som ikke-registreringspligtige virksomheder ikke er underlagt. Skatteforvaltningen har bl.a. hjemmel til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af registreringspligtige virksomheder, og til at efterse virksomhedernes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., jf. gasafgiftslovens § 19.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 6. pkt., at varmeforsyningsselskabernes regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Det svarer til den periode, øvrige registrede virksomheder skal opbevare regnskabsmateriale, jf. gasafgiftslovens § 14, stk. 3.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 7. pkt., at varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig for at give et grundlag for at opgøre afgiften. I den situation, hvor varmen foræres bort til forsyningsselskaber, er det fortsat leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage målingen.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 8. pkt., at det er leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage måling, som modtageren af overskudsvarme kan benytte til afregning af afgiften.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 9. pkt., at der ikke ydes tilbagebetaling, hvis der ikke foretages måling, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres. Det er således en betingelse for at anvende de lempelige regler for beskattning af overskudsvarme, at der foretages måling. Måling er udtryk for en præcis opgørelse og en forudsætning for, at afgiften kan opgøres korrekt. Hvis nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel vil der således ikke være tale om udnyttelse af overskudsvarme, men almindelig varmeproduktion, som beskattes efter de almindelige regler for varmeproduktion. Dette indebærer også, at egentlig varmeproduktion som eksempelvis kraft-varme-produktion ikke kan benytte overskudsvarmereglene.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 10. pkt., at de hidtil gældende regler om afgiftsbetaling i de tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved varmepumper, videreføres. Dette indebærer, at der i sådanne situationer kun betales afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Reglerne har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 11. pkt., at satserne for overskudsvarmeafgiften reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Dette indebærer, at satserne reguleres efter prisudviklingen, som følger af nettoprisindekset.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 12. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes for eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter gasafgiftslovens § 10, stk. 14. Der er tale om en videreførelse af gældende ret, hvorefter der ikke skal betales overskud-

svarmeafgift af overskudsvarme, der anvendes internt i virksomheden til formål, som er godtgørelsesberettiget.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 13. pkt., at virksomheder, der afsætter varme fra et overskudsvarmeanlæg omfattet af § 10, stk. 9, 1. eller 2. pkt., skal kunne beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen som svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fandt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 14. pkt., at der i tilfælde, hvor der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme i denne periode, kan anvendes den gennemsnitlige nedsættelse pr. GJ varme for et andet tidsrum i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Hvis virksomheden kun har leveret overskudsvarme i en kortere periode, vil det være den gennemsnitlige nedsættelse for denne periode, der finder anvendelse. Det er således ikke et krav, at der er leveret overskudsvarme i hele perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019 eller fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 15. pkt., at beregningen af afgift efter § 10, stk. 9, 13. pkt., skal foretages på baggrund af de første anvendte varmepriser. Det er således ikke muligt at udregne afgiften på baggrund af en ændret aftale med tilbagevirkende kraft for de pågældende afgiftsperioder.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 16. pkt., at det er en forudsætning for beregning af nedsættelse af tilbagebetaling efter § 10, stk. 9, 13. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme senest den 31. december 2019, og kan dokumentere, at levering af overskudsvarme fra det pågældende anlæg er påbegyndt senest den 31. december 2020. Hvis der foretages væsentlige ændringer i den indgåede aftale om levering af overskudsvarme, bortfalder muligheden for at anvende den særlige beregningsmetode i gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 13. pkt.

Det foreslås endvidere som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 17. pkt., at det er en forudsætning for anvendelse af muligheden, at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der gennemsnitligt er betalt pr. GJ afsat varme, samt virksomheden anmelder dette til Skatteforvaltningen, inden muligheden benyttes.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 18. pkt., at virksomheden skal foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest et år efter bestemmelsens ikrafttræden for at muligheden kan benyttes. Anmeldelsen skal være told- og skatteforvaltningen i hænde på denne dato. Dette indebærer også, at en virksomhed, der på et senere tidspunkt vælger at udtræde af ordningen, ikke kan indtræde igen på et senere tidspunkt.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 19. pkt., at leverandører af overskudsvarme, der vælger at benytte den alternative metode til opgørelse af overskudsvarmeafgiften, skal benytte opgørelsesmetoden for hele afgiftsperioden.

Dette indebærer, at virksomheden ikke kan veksle mellem forskellige opgørelsesmetoder inden for en afgiftsperiode.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 20. pkt., at afgiftsfritagelsen og overgangsordningen i § 10, stk. 9, 12. pkt., vil skulle finde anvendelse til og med den 31. december 2034.

Til nr. 6

Det bemærkes, at bemærkningerne nedenfor i vidt omfang også fremgår af bemærkningerne til § 2, nr. 5. Der er tale om en alternativ affattelse af gasafgiftslovens § 10, stk. 9, som kun vedrører den grundlæggende omlægning af overskudsvarmeafgiften, som indebærer en omlægning fra en vederlagsbeskatning til en fast afgift pr. GJ og ikke den overgangsordning for eksisterende leverancer af overskudsvarme, som er beskrevet ovenfor i bemærkningerne til § 2, nr. 5. Den alternative affattelse skyldes, at der skal være mulighed for at sætte dele af loven i kraft på forskellige tidspunkter.

Efter gældende ret betales afgift af varmt vand eller varme, der er opstået som biprodukt ved en virksomheds forbrug af gas til procesformål, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt. Denne afgift kaldes overskudsvarmeafgiften. Der er ikke tale om en almindelig afgift, da afgiften betales som et fradrag i virksomhedens godtgørelsesberettigede energifgifter. Afgiften angives og betales således ikke separat af den afgiftspligtige virksomhed til Skatteforvaltningen, som det ellers er tilfældet med almindelige energifgifter. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 1, 4 og 5, at virksomheder, der er momsregistrerede, i visse tilfælde kan få tilbagebetalt gasafgift af den af virksomheden forbrugte gas ned til 4,5 kr. pr. GJ. Det er dette forbrug, der benævnes virksomhedens procesforbrug. Det omfatter eksempelvis forbrug af gas, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45 grader, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 2.

Den almindelige sats på afgiftspligtig gas udgør ca. 56 kr. pr. GJ, jf. gasafgiftslovens § 1, stk. 2.

Der er således en stor forskel på afgiftsniveauet afhængig af, om gassen bruges til procesformål eller til andre formål som eksempelvis varmeproduktion. Overskudsvarmeafgiften har til formål at udligne denne forskel, så der betales en afgift på overskudsvarme, der omtrent svarer til den afgift, der betales ved almindelig varmeproduktion.

Der betales som udgangspunkt en overskudsvarmeafgift på 50 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt. Satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Der gælder en række undtagelser til dette udgangspunkt.

Der gælder særlige regler for varme, der afsættes. Det følger således af gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 3. pkt., at overskudsvarmeafgiften for varme, der afsættes, højst udgør 33 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. Bestemmelsen har givet anledning til fortolkningstvivil i praksis, da det har været uklart, hvilke omkostninger der skal indregnes i vederlaget. Det har været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget.

Der er endvidere opstået spørgsmål om, hvordan vederlagsreglen skal fortolkes i den situation, hvor varmekunden betaler faste bidrag til administration og vedligeholdelse af anlægget mod at modtage varmen til en lavere pris. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeaftageren, medregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeaftager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmeaftageren.

Der gælder også særlige regler for beskatning af intern overskudsvarme. Beskatningen af virksomhedernes interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfritagelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 5. pkt., mens virksomhederne kan vælge at betale en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra 1. oktober til 31. marts, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 6. pkt.

Der gælder også særlige regler for den situation, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved eldrevne varmpumper, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 7. pkt. Der betales i sådanne situationer kun afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Denne regel har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

I tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen har medført et øget forbrug af gas i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der dog ikke tilbagebetaling, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 8. pkt.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt., at der indføres en fast overskudsvarmeafgift på 24,5 kr. pr. GJ (2015-niveau), i det omfang en del af det varme vand eller den varme, som ikke er omfattet af gasafgiftslovens § 10, stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme. Afgiften betales i praksis som en nedsættelse af den samlede tilbagebetaling af energifgifter, som momsregistrerede virksomheder har adgang til. Dette indebærer også, at den gældende vederlagsregel, som er beskrevet ovenfor,

og de særlige afgiftssatser for sommer- og vinterhalvåret, ophæves og erstattes af en ensartet overskudsvarmeafgift, som gælder både for intern og ekstern overskudsvarme.

Det foreslås som gasafgiftsloven § 10, stk. 9, 2. pkt., indføres en nedsat afgiftssats for overskudsvarme, der leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning. Afgiftssatsen foreslås i sådanne situationer at udgøre 9,8 kr. pr. GJ (2015-niveau). Kravet om indgåelse af aftale med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning indebærer, at virksomheden forpligter sig til at leve op til en række krav om energieffektivisering, som administreres af Energistyrelsen. Det vil således være Energistyrelsen, der indgår aftaler med de pågældende virksomheder og udsteder beviser for deltagelse. Der er endnu ikke fastsat administrative regler for administration af ordningen i lov om varmforsyning. Det foreslås, at retten til at anvende afgiftslempelsen indtræder fra det tidspunkt, der er indgået aftale, betinget tilsagn eller lignende med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning mellem virksomheden og Energistyrelsen og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Der skal først ske regulering af nedsættelsen fra ophørstidspunktet i aftalen eller fra det tidspunkt, Energistyrelsen træffer afgørelse om, at virksomheden ikke længere er omfattet af aftaleordningen.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 3. pkt., at virksomheden på forlangende skal kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen om indgåelse af aftale med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning over for Skatteforvaltningen. Det vil således være et krav, at virksomheden kan fremlægge dokumentation for, at virksomheden indgår i aftaleordningen med Energistyrelsen.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 4. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes, hvis varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., foræres bort til forsyningsselskaber, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme fra afgiftspligtig elektricitet eller afgiftspligtige brændsler, at varmen leveres vederlagsfrit, og at forsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. Begrebet vederlagsfrit skal forstås i overensstemmelse med gældende praksis, som også er beskrevet ovenfor. Det har været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmetaftageren, medregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmetaftager får leveret varme gratis og kun betaler

eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmetaftageren. Der er alene tale om en overflytning af pligten til indbetaling af overskudsvarmeafgift fra producenten af overskudsvarme til varmforsyningsselskabet. Det er således leverandøren af overskudsvarmen, der ved en eventuel kontrol skal kunne dokumentere, at mængden af leveret overskudsvarme stemmer overens med den overskudsvarmeafgift, som varmforsyningsselskabet har indbetalt.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 5. pkt., at varmforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift efter § 10, stk. 9, 4. pkt., skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabet kan benyttes af told- og skatteforvaltningen til at kontrollere, om den modtagne mængde overskudsvarme svarer til den mængde, leverandøren af overskudsvarme har målt. Det er kun registrerede virksomheder, der skal indbetale afgift til Skatteforvaltningen. Registreringspligtige virksomheder er underlagt en række krav, som ikke-registreringspligtige virksomheder ikke er underlagt. Skatteforvaltningen har bl.a. hjemmel til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af registreringspligtige virksomheder, og til at efterse virksomhedernes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., jf. gasafgiftslovens § 19.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 6. pkt., at varmforsyningsselskabernes regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Det svarer til den periode, øvrige registrerede virksomheder skal opbevare regnskabsmateriale, jf. gasafgiftslovens § 14, stk. 3.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 7. pkt., at varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig for at give et grundlag for at opgøre afgiften. I den situation, hvor varmen foræres bort til forsyningsselskaber, er det fortsat leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage målingen.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 8. pkt., at det er leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage måling, som modtageren af overskudsvarme kan benytte til afregning af afgiften.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 9. pkt., at der ikke ydes tilbagebetaling, hvis der ikke foretages måling, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres. Det er således en betingelse for at anvende de lempelige regler for beskatning af overskudsvarme, at der foretages måling. Måling er udtryk for en præcis opgørelse og en forudsætning for, at afgiften kan opgøres korrekt. Hvis nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel vil der således ikke være tale om udnyttelse af overskudsvarme, men almindelig varmeproduktion, som beskattes efter de almindelige regler for varmeproduktion. Dette indebærer også, at egentlig varmeproduktion som eksempelvis kraft-varme-produktion ikke kan benytte overskudsvarmereglene.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 10. pkt., at de hidtil gældende regler om afgiftsbetaling i de tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved varmepumper, videreføres. Dette indebærer, at der i sådanne situationer kun betales afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Reglerne har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 11. pkt., at satserne for overskudsvarmeafgiften reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Dette indebærer, at satserne reguleres efter prisudviklingen, som følger af nettoprisindekset.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 12. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes for eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter gasafgiftslovens § 10, stk. 14. Der er tale om en videreførelse af gældende ret, hvorefter der ikke skal betales overskudsvarmeafgift af overskudsvarme, der anvendes internt i virksomheden til formål, som er godtgørelsesberettiget.

Til nr. 7

I forslaget § 2, nr. 5, foreslås, at der i det tilfælde, hvor overskudsvarme foræres bort til forsyningsselskaber, ikke skal ske en nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmelieferandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarmen, at varmen leveres vederlagsfri, og at forsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som skulle være foretaget af leverandøren af overskudsvarme.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administrationen af ordningen, hvis der opstår et behov for en nærmere præcisering af de administrative regler for ordningen, f.eks. dokumentationskrav, særlige registreringsforhold og kontrol.

Til nr. 8

Efter gældende ret er der fastsat en særlig sats for overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med afgiftspligtig virksomhed med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl, jf. gasafgiftslovens § 10 b, stk. 3.

Den særlige sats for overskudsvarme fra sådanne processer skyldes, at der gælder en særlig nedsat sats for forbrug af gas ved denne type aktiviteter, jf. gasafgiftslovens § 10 b, stk. 1. Som konsekvens af, at landbrug og gartneri m.v. er omfattet af denne særlige afgiftslempelse, er det ligeledes fastsat, at der skal gælde en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme i sådanne tilfælde.

Efter gældende ret gælder der også en særlig afgiftssats for nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarmeanlæg fra varme og varer, der er omfattet af gasafgiftslovens § 10 b, stk. 1, jf. gasafgiftslovens § 10 b, stk. 4.

Med aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme fra den 28. marts 2019 er det aftalt, at der som udgangspunkt skal gælde en fast afgiftssats på 25 kr. pr. GJ overskudsvarme. Det foreslås på denne baggrund at ophæve de gældende differentierede afgiftssatser på overskudsvarme. Det foreslås derfor at ophæve de særlige satser for overskudsvarmeafgiften i gasafgiftslovens § 10 b, stk. 3 og 4.

Til nr. 9

Efter gældende ret er der fastsat en særlig sats for overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 kvadratmeter i gartnerier, bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg, jf. gasafgiftslovens § 10 c, stk. 3.

Den særlige sats for overskudsvarme fra sådanne processer skyldes, at der gælder en særlig nedsat sats for forbrug af gas ved denne type aktiviteter, jf. gasafgiftslovens § 10 c, stk. 1. Som konsekvens af, at væksthuse er omfattet af denne særlige afgiftslempelse, er der ligeledes fastsat en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme i sådanne tilfælde.

Efter gældende ret gælder der også en særlig afgiftssats for nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarmeanlæg fra varme og varer, der er omfattet af gasafgiftslovens § 10 c, stk. 1, jf. gasafgiftslovens § 10 c, stk. 4.

Med aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme er det aftalt, at der som udgangspunkt skal gælde en fast afgiftssats på 25 kr. pr. GJ overskudsvarme. Det foreslås på denne baggrund at ophæve de gældende differentierede afgiftssatser på overskudsvarme. Det foreslås derfor at ophæve de særlige satser for overskudsvarmeafgiften i gasafgiftslovens § 10 c, stk. 3 og 4.

Til nr. 10

Efter gældende ret er der fastsat en særlig sats for overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med kemisk reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer og mineralogiske processer, jf. gasafgiftslovens § 10 d, stk. 7.

Den særlige sats for overskudsvarme fra sådanne processer skyldes, at der gælder en særlig nedsat sats for forbrug af gas ved denne type aktiviteter, jf. gasafgiftslovens § 10 d, stk. 1-4. Som konsekvens af, at disse processer er omfattet af særlige afgiftslempelser, er der ligeledes fastsat en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme i sådanne tilfælde.

Efter gældende ret gælder der også en særlig afgiftssats for nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarmeanlæg fra varme og varer, der er omfattet af gasafgiftslovens § 10 d, stk. 1-4, jf. gasafgiftslovens § 10 d, stk. 8.

Med aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme er det aftalt, at der som udgangspunkt skal gælde en fast afgiftssats på 25 kr. pr. GJ overskudsvarme. Det foreslås på denne baggrund at ophæve de gældende differentierede afgiftssatser på overskudsvarme. Det foreslås derfor at ophæve de særlige satser for overskudsvarmeafgiften i gasafgiftslovens § 10 d, stk. 7 og 8.

Til nr. 11

Gasafgiftslovens bilag 5 vedrører satser for gasafgiftslovens § 10, stk. 9, i perioden 2010-2014.

Det foreslås at ophæve gasafgiftslovens bilag 5, da bilaget er forældet.

Til nr. 12

Gasafgiftslovens bilag 7 vedrører satser for gasafgiftslovens § 8, stk. 10 og 11, og §§ 10 b, 10 c og 10 d i perioden 2010-2014.

Det foreslås at ophæve gasafgiftslovens bilag 7, da bilaget er forældet.

Til § 3

Til nr. 1

Efter gældende ret betales afgift af varmt vand eller varme, der er opstået som biprodukt ved en virksomheds forbrug af afgiftspligtige produkter til procesformål, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 1. pkt. Denne afgift kaldes overskudsvarmeafgiften. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Det følger af kulafgiftslovens § 8, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 5, at virksomheder, der er momsregistreret, i visse tilfælde kan få tilbagebetalt kulafgift af de af virksomheden forbrugte afgiftspligtige produkter ned til 4,5 kr. pr. GJ. Det er dette forbrug, der benævnes virksomhedens procesforbrug og omfatter eksempelvis forbrug af afgiftspligtige produkter til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45 grader, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 2.

Den almindelige sats på afgiftspligtige produkter omfattet af kulafgiftsloven udgør ca. 56 kr. pr. GJ, jf. kulafgiftslovens § 1.

Der er således en stor forskel på afgiftsniveauet afhængig af, om produkterne bruges til procesformål eller til andre formål som eksempelvis varmeproduktion. Overskudsvarmeafgiften har til formål at udligne denne forskel, så der betales en afgift på overskudsvarme, der omtrent svarer til den afgift, der betales ved almindelig varmeproduktion.

Der betales som udgangspunkt en overskudsvarmeafgift på 50 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 1. pkt. Satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Der gælder en række undtagelser til dette udgangspunkt.

Der gælder særlige regler for nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg. I sådanne tilfælde betales alene en afgift

på 41,7 kr. pr. GJ (2015-niveau, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 2. pkt.

Der gælder desuden særlige regler for varme, der afsættes. Det følger således af kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 3. pkt., at overskudsvarmeafgiften for varme, der afsættes, højst udgør 33 pct. af det samlede vederlag for varmelieferancen. Bestemmelsen har givet anledning til fortolkningstvivl i praksis, da det har været uklart, hvilke omkostninger der skal indregnes i vederlaget. Det har været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget.

Der er endvidere opstået spørgsmål om, hvordan vederlagsreglen skal fortolkes i den situation, hvor varmekunden betaler faste bidrag til administration og vedligeholdelse af anlægget mod at modtage varmen til en lavere pris. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeaftageren, indregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeaftager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmeaftageren.

Der gælder også særlige regler for beskatning af intern overskudsvarme. Beskatningen af virksomhedernes interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfritagelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 5. pkt., mens der betales en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra 1. oktober til 31. marts, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 6. pkt.

Der gælder også særlige regler for den situation, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved eldrevne varmepumper, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 7. pkt. Der betales i sådanne situationer kun afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Denne regel har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen er afgiftsbelagt.

I tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen har medført et øget forbrug af afgiftspligtige produkter i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der dog ikke tilbagebetaling, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 8. pkt.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 1. pkt., at der indføres en fast overskudsvarmeafgift på 24,5 kr. pr. GJ (2015-niveau), i det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af kulafgiftslovens § 8, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme. Afgiften betales i praksis som en nedsættelse af den samlede tilbagebetaling, som momsregistrerede virksomheder har adgang til. Dette indebærer også, at den nugældende vederlagsregel, som er beskrevet ovenfor, og de særlige afgiftssat-

ser for sommer- og vinterhalvåret, ophæves og erstattes af en ensartet overskudsvarmeafgift, som gælder både for intern og ekstern overskudsvarme.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 2. pkt., at der indføres en nedsat afgiftssats for overskudsvarme, der leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning. Afgiftssatsen foreslås i sådanne situationer at udgøre 9,8 kr. pr. GJ (2015-niveau). Kravet om indgåelse af aftale med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning indebærer, at virksomheden forpligter sig til at leve op til en række krav om energieffektivisering, som administreres af Energistyrelsen. Det vil således være Energistyrelsen, der indgår aftaler med de pågældende virksomheder og udsteder beviser for deltagelse. Der er endnu ikke fastsat administrative regler for administration af ordningen i lov om varmforsyning. Det foreslås, at retten til at anvende afgiftslempelsen indtræder fra det tidspunkt, der er indgået aftale, betinget tilsagn eller lignende med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning mellem virksomheden og Energistyrelsen og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Der skal første ske regulering af nedsættelsen fra ophørstidspunktet i aftalen eller fra det tidspunkt, Energistyrelsen træffer afgørelse om, at virksomheden ikke længere er omfattet af aftaleordningen.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 3. pkt., at virksomheden på forlangende skal kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen om indgåelse af aftale med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning over for Skatteforvaltningen. Det vil således være et krav, at virksomheden kan fremlægge dokumentation for, at virksomheden indgår i aftaleordningen med Energistyrelsen.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 4. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes, hvis varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., eller stk. 12, foræres bort til forsyningsselskaber, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme fra afgiftspligtig elektricitet eller afgiftspligtige brændsler, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. eller stk. 12. Begrebet vederlagsfrit skal forstås i overensstemmelse med gældende praksis, som også er beskrevet ovenfor. Det har været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmeudtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeudtageren, medregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeudtager

får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmeudtageren. Der er alene tale om en overflytning af pligten til indbetaling af overskudsvarmeafgift fra producenten af overskudsvarme til varmforsyningsselskabet. Det er således leverandøren af overskudsvarmen, der ved en eventuel kontrol skal kunne dokumentere, at mængden af leveret overskudsvarme stemmer overens med den overskudsvarmeafgift, som varmforsyningsselskabet har indbetalt.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 5. pkt., at varmforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift efter § 8, stk. 8, 4. pkt., skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabet kan benyttes af told- og skatteforvaltningen til at kontrollere, om den modtagne mængde overskudsvarme svarer til den mængde, leverandøren af overskudsvarme har målt. Det er kun registrerede virksomheder, der skal indbetale afgift til Skatteforvaltningen. Registreringspligtige virksomheder er underlagt en række krav, som ikke-registreringspligtige virksomheder ikke er underlagt. Skatteforvaltningen har bl.a. hjemmel til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af registreringspligtige virksomheder, og til at efterse virksomhedernes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., jf. kulafgiftslovens § 17.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 6. pkt., at varmforsyningsselskabernes regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Det svarer til den periode, øvrige registrerede virksomheder skal opbevare regnskabsmateriale, jf. kulafgiftslovens § 11, stk. 2.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 7. pkt., at varme omfattet af henholdsvis 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig for at give et grundlag for at opgøre afgiften. I den situation, hvor varmen foræres bort til forsyningsselskaber, er det fortsat leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage målingen.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 8. pkt., at det er leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage måling, som modtageren af overskudsvarme kan benytte til afregning af afgiften.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 9. pkt., at der ikke ydes tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, hvis der ikke foretages måling, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres. Det er således en betingelse for at anvende de lempelige regler for beskatning af overskudsvarme, at der foretages måling. Måling er udtryk for en præcis opgørelse og en forudsætning for, at afgiften kan opgøres korrekt. Hvis nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler, vil der således ikke være tale om udnyttelse af overskudsvarme, men almindelig varmeproduktion, som beskattes efter de almindelige regler for varmeproduktion. Dette

indebærer også, at decideret varmeproduktion som eksempelvis kraft-varme-produktion ikke kan benytte overskudsvarmereglene.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 10. pkt., at de hidtil gældende regler om afgiftsbetaling i de tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved varmepumper, videreføres. Dette indebærer, at der i sådanne situationer kun betales afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Reglerne har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 11. pkt., at satserne for overskudsvarmeafgiften reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Dette indebærer, at satserne reguleres efter prisudviklingen, som følger af nettoprisindekset.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 12. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes for eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter kulafgiftslovens § 8, stk. 14. Der er tale om en videreførelse af gældende ret, hvorefter der ikke skal betales overskudsvarmeafgift af overskudsvarme, der anvendes internt i virksomheden til formål, som er godtgørelsesberettiget.

Til nr. 2

Efter gældende ret gælder der en særlig afgiftsfritagelse for overskudsvarmeafgift for virksomheder, der inden den 6. april 1995 har ansøgt om tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i kulafgiftslovens § 8, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 544 af 22. juni 1994, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden fra et overskudsvarmeanlæg, som er påbegyndt etableret inden den 6. april 1995, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 12. Afgiftsfritagelsen gælder både eksternt og internt overskudsvarme. Det er en betingelse for anvendelse af afgiftsfritagelsen, at der ikke foretages grundlæggende ændringer af anlægget. En ændret funktionsmåde vil f.eks. udgøre en grundlæggende ændring af anlægget.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 12, 2. pkt., at virksomheder, der afsætter varme fra overskudsvarmeanlæg, der ikke er omfattet af afgiftsfritagelsen for overskudsvarmeafgift efter § 8, stk. 12, 1. pkt., skal kunne beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen efter stk. 8 som en nedsættelse af tilbagebetalingen svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fandt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 12, 3. pkt., at der i tilfælde, hvor der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme i denne periode, kan anvendes den gennemsnitlige nedsættelse pr. GJ varme for et andet tidsrum i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Hvis virksomheden kun har leveret overskudsvarme i en kortere periode, vil det være den gennemsnitlige nedsættelse for denne periode, der finder anvendelse. Det er således ikke et krav, at der er leveret overskudsvarme i hele perioden fra den 1.

januar 2019 til den 31. december 2019 eller fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 12, 4. pkt., at beregningen af afgift efter § 8, stk. 12, 2. pkt., skal foretages på baggrund af de først anvendte varmepriser. Det er således ikke muligt at udregne afgiften på baggrund af en ændret aftale med tilbagevirkende kraft for de pågældende afgiftsperioder.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 12, 5. pkt., at det er en forudsætning for beregning af nedsættelse af tilbagebetalingen efter § 8, stk. 12, 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme senest den 31. december 2019, og kan dokumentere, at levering af overskudsvarme fra det pågældende anlæg er påbegyndt senest den 31. december 2020. Hvis der foretages væsentlige ændringer i den indgåede aftale om levering af overskudsvarme, bortfalder muligheden for at anvende den særlige beregningsmetode i kulafgiftslovens § 8, stk. 12, 2. pkt. Det foreslås endvidere i kulafgiftslovens § 8, stk. 12, 6. pkt., at det er en forudsætning for anvendelse af muligheden, at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der er betalt pr. GJ afsat varme, samt at virksomheden anmelder dette til Skatteforvaltningen, inden muligheden benyttes.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 12, 7. pkt., at virksomheden skal foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest et år efter denne bestemmelses ikrafttræden for at muligheden kan benyttes. Anmeldelsen skal være told- og skatteforvaltningen i hænde på denne dato. Dette indebærer også, at en virksomhed, der på et senere tidspunkt vælger at udtræde af ordningen, ikke kan indtræde igen på et senere tidspunkt.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 12, 8. pkt., at leverandører af overskudsvarme, der vælger at benytte den alternative metode til opgørelse af overskudsvarmeafgiften, skal benytte opgørelsesmetoden for hele afgiftsperioden. Dette indebærer, at virksomheden ikke kan veksle mellem forskellige opgørelsesmetoder inden for en afgiftsperiode.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 12, 9. pkt., at afgiftsfritagelsen og overgangsordningen i § 8, stk. 12, vil finde anvendelse til og med den 31. december 2034.

Til nr. 3

I forslaget § 3, nr. 2, foreslås, at der i det tilfælde, hvor overskudsvarme foræres bort til forsyningsselskaber, ikke skal ske en nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarmen, at varmen leveres vederlagsfri, og at forsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som skulle være foretaget af leverandøren af overskudsvarme.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administrationen af ordningen, hvis der opstår et behov for en nærmere præcisering af de administrative reg-

ler for ordningen, f.eks. dokumentationskrav, særlige registreringsforhold og kontrol.

Til nr. 4

Efter gældende ret gælder der en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter momsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl, jf. kulafgiftslovens § 8 b, stk. 3.

Den særlige sats for overskudsvarme fra sådanne processer skyldes, at der gælder en særlig nedsat sats for forbrug af afgiftspligtige produkter ved denne type aktiviteter, jf. kulafgiftslovens § 8 b, stk. 1. Som konsekvens af, at disse processer er omfattet af denne særlige afgiftslempelse, er det ligeledes fastsat, at der skal gælde en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme i sådanne tilfælde.

Efter gældende ret gælder der også en særlig afgiftssats for nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarmeanlæg fra varme og varer, der er omfattet af kulafgiftslovens § 8 b, stk. 1, jf. kulafgiftslovens § 8 b, stk. 4.

Med aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme er det aftalt, at der som udgangspunkt skal gælde en fast afgiftssats på 25 kr. pr. GJ overskudsvarme. Det foreslås på denne baggrund at ophæve de gældende differentierede afgiftssatser på overskudsvarme. Det foreslås derfor at ophæve de særlige satser for overskudsvarmeafgiften i kulafgiftslovens § 8 b, stk. 3 og 4.

Til nr. 5

Efter gældende ret er der fastsat en særlig sats for overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 kvadratmeter i gartnerier, bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg, jf. kulafgiftslovens § 8 c, stk. 3.

Den særlige sats for overskudsvarme fra sådanne processer skyldes, at der gælder en særlig nedsat sats for forbrug af afgiftspligtige produkter ved denne type aktiviteter, jf. kulafgiftslovens § 8 c, stk. 1. Som konsekvens af, at væksthuse er omfattet af denne særlige afgiftslempelse, er det ligeledes fastsat, at der skal gælde en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme i sådanne tilfælde.

Efter gældende ret gælder der også en særlig afgiftssats for nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarmeanlæg fra varme og varer, der er omfattet af kulafgiftslovens § 8 c, stk. 1, jf. kulafgiftslovens § 8 c, stk. 4.

Med aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme er det aftalt, at der som udgangspunkt skal gælde en fast afgiftssats på 25 kr. pr. GJ overskudsvarme. Det foreslås på denne baggrund at ophæve de gældende differentierede afgiftssatser på overskudsvarme. Det foreslås derfor at ophæve de særlige satser for overskudsvarmeafgiften i kulafgiftslovens § 10 c, stk. 3 og 4.

Til nr. 6

Efter gældende ret er der fastsat en særlig sats for overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med kemisk reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer og mineralogiske processer, jf. kulafgiftslovens § 8 d, stk. 7.

Den særlige sats for overskudsvarme fra sådanne processer skyldes, at der gælder en særlig nedsat sats for forbrug af gas ved denne type aktiviteter, jf. kulafgiftslovens § 8 d, stk. 1-4. Som konsekvens af, at disse processer er omfattet af særlige afgiftslempelser, er det ligeledes fastsat, at der skal gælde en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme i sådanne tilfælde.

Efter gældende ret gælder der også en særlig afgiftssats for nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarmeanlæg fra varme og varer, der er omfattet af kulafgiftslovens § 8 d, stk. 1-4, jf. kulafgiftslovens § 8 d, stk. 8.

Med aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme er det aftalt, at der som udgangspunkt skal gælde en fast afgiftssats på 25 kr. pr. GJ overskudsvarme. Det foreslås på denne baggrund at ophæve de gældende differentierede afgiftssatser på overskudsvarme. Det foreslås derfor at ophæve de særlige satser for overskudsvarmeafgiften i kulafgiftslovens § 8 d, stk. 7 og 8.

Til nr. 7

Kulafgiftslovens bilag 5 vedrører satser for kulafgiftslovens § 8, stk. 8, i perioden 2010-2014.

Det foreslås at ophæve kulafgiftslovens bilag 5, da bilaget er forældet.

Til nr. 8

Kulafgiftslovens bilag 7 vedrører satser for kulafgiftslovens §§ 8 b, 8 c og 8 d i perioden 2010-2014.

Det foreslås at ophæve kulafgiftslovens bilag 7, da bilaget er forældet.

Til § 4

Til nr. 1

Efter gældende ret gælder der en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, der er omfattet af en særlig afgiftsfritagelse for energiprodukter, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt, jf. mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 13.

Den særlige sats for overskudsvarme fra sådanne processer skyldes, at der gælder en særlig nedsat sats for forbrug af afgiftspligtige produkter ved denne type aktiviteter, jf. mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 11. Som konsekvens af, at disse processer er omfattet af denne særlige afgiftslempelse, er det ligeledes fastsat, at der skal gælde en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme i sådanne tilfælde.

Efter gældende ret gælder der også en særlig afgiftssats for nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarmeanlæg fra varme og varer, der er omfattet af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 11, jf. mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 14.

Med aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme af 28. marts 2019 er det aftalt, at der som udgangspunkt skal gælde en fast afgiftssats på 25 kr. pr. GJ overskudsvarme. Det foreslås på denne baggrund at ophæve de gældende differentierede afgiftssatser på overskudsvarme. Det foreslås derfor at ophæve de særlige satser for overskudsvarmeafgiften i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 13 - 15.

Til nr. 2

Efter gældende ret er skatteministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 16, jf. stk. 17.

Da det foreslås at ophæve mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 13-15, i lovforslagets § 4, nr. 1, hvorefter mineralolieafgiftslovens gældende § 9, stk. 16 og 17, bliver § 9, stk. 13 og 14, foreslås det at foretage en konsekvensændring, så der fortsat henvises til den korrekte bestemmelse.

Det foreslås således, at henvisningen til mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 16, i § 9, stk. 17, der bliver stk. 14, ændres til § 9, stk. 13.

Til nr. 3

Efter gældende ret betales afgift af varmt vand eller varme, der er opstået som biprodukt ved en virksomheds forbrug af mineralolieprodukter til procesformål, jf. § 11, stk. 9, 1. pkt., i mineralolieafgiftsloven. Denne afgift kaldes overskudsvarmeafgiften. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, at virksomheder, der er momsregistreret, i visse tilfælde kan få tilbagebetalt kulafgift af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige produkter ned til 4,5 kr. pr. GJ. Det er dette forbrug, der benævnes virksomhedens procesforbrug, og det omfatter eksempelvis forbrug af afgiftspligtige produkter til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45 grader, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 2.

Den almindelige sats på afgiftspligtige produkter omfattet af mineralolieafgiftsloven udgør ca. 56 kr. pr. GJ, jf. mineralolieafgiftslovens § 1.

Der er således en stor forskel på afgiftsniveauet afhængig af, om produkterne bruges til procesformål eller til andre formål som eksempelvis varmeproduktion. Overskudsvarmeafgiften har til formål at udligne denne forskel, så der betales en afgift på overskudsvarme, der omtrent svarer til den afgift, der betales ved almindelig varmeproduktion.

Der betales som udgangspunkt en overskudsvarmeafgift på 50 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt. Satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. § 32 a i mineralolieafgifts-

loven. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Der gælder en række undtagelser til dette udgangspunkt.

Der gælder særlige regler for nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg. I sådanne tilfælde betales alene en afgift på 41,7 kr. pr. GJ (2015-niveau, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 2. pkt.

Der gælder desuden særlige regler for varme, der afsættes. Det følger således af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 3. pkt., at overskudsvarmeafgiften for varme, der afsættes, højst udgør 33 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. Bestemmelsen har givet anledning til fortolknings tvivl i praksis, da det har været uklart, hvilke omkostninger der skal indregnes i vederlaget. Det har været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget.

Der er endvidere opstået spørgsmål om, hvordan vederlagsreglen skal fortolkes i den situation, hvor varmekunden betaler faste bidrag til administration og vedligeholdelse af anlægget mod at modtage varmen til en lavere pris. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeaftageren, indregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeaftager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmeaftageren.

Der gælder også særlige regler for beskatning af intern overskudsvarme. Beskatningen af virksomhedernes interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfrigørelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 5. pkt., mens der betales en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra 1. oktober til 31. marts, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 6. pkt.

Der gælder også særlige regler for den situation, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved eldrevne varmepumper, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 7. pkt. Der betales i sådanne situationer kun afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Denne regel har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen er afgiftsbelagt.

I tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen har medført et øget forbrug af afgiftspligtige produkter i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der dog ikke tilbagebetaling, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 8. pkt.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt., at der indføres en fast overskudsvarmeafgift på 24,5 kr. pr. GJ (2015-niveau), i det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af mineralolieafgiftslovens

§ 11, stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme. Afgiften betales i praksis som en nedsættelse af den samlede tilbagebetaling af energiafgifter, som momsregistrerede virksomheder har adgang til. Dette indebærer også, at den nugældende vederlagsregel, som er beskrevet ovenfor, og de særlige afgiftssatser for sommer- og vinterhalvåret, ophæves og erstattes af en ensartet overskudsvarmeafgift, som gælder både for intern og ekstern overskudsvarme.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 2. pkt., at der indføres en nedsat afgiftssats for overskudsvarme, der leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning. Afgiftssatsen foreslås i sådanne situationer at udgøre 9,8 kr. pr. GJ (2015-niveau). Kravet om indgåelse af aftale med Energistyrelsen i relation til overskudsvarmeindebærer, at virksomheden forpligter sig til at leve op til en række krav om energieffektivisering, som administreres af Energistyrelsen. Det vil således være Energistyrelsen, der indgår aftaler med de pågældende virksomheder og udsteder beviser for deltagelse. Der er endnu ikke fastsat administrative regler for administration af ordningen i lov om varmforsyning. Det foreslås, at retten til at anvende afgiftslempelsen indtræder fra det tidspunkt, der er indgået aftale, betinget tilsagn eller lignende med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning mellem virksomheden og Energistyrelsen og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Der skal først ske regulering af nedsættelsen fra ophørstidspunktet i aftalen eller fra det tidspunkt, Energistyrelsen træffer afgørelse om, at virksomheden ikke længere er omfattet af aftaleordningen.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 3. pkt., at virksomheden på forlangende skal kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen om indgåelse af aftale med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning over for Skatteforvaltningen. Det vil således være et krav, at virksomheden kan fremlægge dokumentation for, at virksomheden indgår i aftaleordningen med Energistyrelsen.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 4. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes, hvis varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13, foræres bort til varmforsyningsselskaber, hvis der foreligger en aftale mellem varmelieferandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme fra afgiftspligtig elektricitet eller afgiftspligtige brændsler, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13. Begrebet vederlagsfrit skal forstås i overensstemmelse med gældende praksis, som også er beskrevet ovenfor. Det har været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal

medregnes i vederlaget. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeaftageren, medregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeaftager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmeaftageren. Der er alene tale om en overflytning af pligten til indbetaling af overskudsvarmeafgift fra producenten af overskudsvarme til varmforsyningsselskabet. Det er således leverandøren af overskudsvarmen, der ved en eventuel kontrol skal kunne dokumentere, at mængden af leveret overskudsvarme stemmer overens med den overskudsvarmeafgift, som varmforsyningsselskabet har indbetalt.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 5. pkt., at varmforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift efter § 11, stk. 9, 4. pkt., skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabet kan benyttes af told- og skatteforvaltningen til at kontrollere, om den modtagne mængde overskudsvarme svarer til den mængde, leverandøren af overskudsvarme har målt. Det er kun registrerede virksomheder, der skal indbetale afgift til Skatteforvaltningen. Registreringspligtige virksomheder er underlagt en række krav, som ikke-registreringspligtige virksomheder ikke er underlagt. Skatteforvaltningen har bl.a. hjemmel til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af registreringspligtige virksomheder, og til at efterse virksomhedernes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., jf. mineralolieafgiftslovens § 22, stk. 1.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 6. pkt., at varmforsyningsselskabernes regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Det svarer til den periode, øvrige registrerede virksomheder skal opbevare regnskabsmateriale, jf. mineralolieafgiftslovens § 14, stk. 8.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 7. pkt., at varme omfattet af henholdsvis 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig for at give et grundlag for at opgøre afgiften. I den situation, hvor varmen foræres bort til forsyningsselskaber, er det fortsat leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage målingen.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 8. pkt., at det er leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage måling, som modtageren af overskudsvarme kan benytte til afregning af afgiften.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 9. pkt., at der ikke ydes tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, hvis der ikke foretages måling, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres. Det er således en betingel-

se for at anvende de lempelige regler for beskatning af overskudsvarme, at der foretages måling. Måling er udtryk for en præcis opgørelse og en forudsætning for, at afgiften kan opgøres korrekt. Hvis nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler, vil der således ikke være tale om udnyttelse af overskudsvarme, men almindelig varmeproduktion, som beskattes efter de almindelige regler for varmeproduktion. Dette indebærer også, at decideret varmeproduktion som eksempelvis kraft-varme-produktion ikke kan benytte overskudsvarmereglene.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 10. pkt., at de hidtil gældende regler om afgiftsbetaling i de tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved varmepumper, videreføres. Dette indebærer, at der i sådanne situationer kun betales afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Reglerne har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen er afgiftsbelagt.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 11. pkt., at satsene for overskudsvarmeafgiften reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a. Dette indebærer, at satsene reguleres efter prisudviklingen, som følger af nettoprisindekset.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 12. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes for eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 15. Der er tale om en videreførelse af gældende ret, hvorefter der ikke skal betales overskudsvarmeafgift af overskudsvarme, der anvendes internt i virksomheden til formål, som er godtgørelsesberettiget.

Til nr. 4

Efter gældende ret gælder der en særlig afgiftsfritagelse for overskudsvarmeafgift for virksomheder, der inden den 6. april 1995 har ansøgt om tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 9, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 543 af 22. juni 1994, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden fra et overskudsvarmeanlæg, som er påbegyndt etableret inden den 6. april 1995, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 13. Afgiftsfritagelsen gælder både ekstern og intern overskudsvarme. Det er en betingelse for anvendelse af afgiftsfritagelsen, der ikke foretages grundlæggende ændringer af anlægget. En ændret funktionsmåde vil f.eks. udgøre en grundlæggende ændring af anlægget.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 13, 2. pkt., at virksomheder, der afsætter varme fra overskudsvarmeanlæg, der ikke er omfattet af afgiftsfritagelsen for overskudsvarmeafgifter efter § 11, stk. 13, 1. pkt., skal kunne beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen efter stk. 9 som en nedsættelse af tilbagebetalingen svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fandt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar til den 31. december 2019.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 13, 3. pkt., der i tilfælde, hvor der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme i denne periode, kan anvendes den gennemsnitlige nedsættelse pr. GJ varme for et andet tidsrum i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Hvis virksomheden kun har leveret overskudsvarme i en kortere periode, vil det være den gennemsnitlige nedsættelse for denne periode, der finder anvendelse. Det er således ikke et krav, at der er leveret overskudsvarme i hele perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019 eller fra 1. januar 2020 til den 31. december 2020.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 13, 4. pkt., at beregningen af afgift efter § 11, stk. 13, 2. pkt., skal foretages på baggrund af de først anvendte varmepriser. Det er således ikke muligt at udregne afgiften på baggrund af en ændret aftale med tilbagevirkende kraft for de pågældende afgiftsperioder.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 13, 5. pkt., at det er en forudsætning for beregning af nedsættelse af tilbagebetalingen efter § 11, stk. 13, 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme senest den 31. december 2019, og kan dokumentere, at levering af overskudsvarme fra det pågældende anlæg er påbegyndt senest den 31. december 2020. Hvis der foretages væsentlige ændringer i den indgåede aftale om levering af overskudsvarme, bortfalder muligheden for at anvende den særlige beregningsmetode i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 13, 2. pkt. Det foreslås endvidere i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 13, 6. pkt., at det er en forudsætning for anvendelse af muligheden, at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der er betalt pr. GJ afsat varme, samt at virksomheden anmelder dette til Skatteforvaltningen, inden muligheden benyttes.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 13, 7. pkt., at virksomheden skal foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest et år efter denne bestemmelses ikrafttræden for at muligheden kan benyttes. Anmeldelsen skal være told- og skatteforvaltningen i hænde på denne dato. Dette indebærer også, at en virksomhed, der på et senere tidspunkt vælger at udtræde af ordningen, ikke kan indtræde igen på et senere tidspunkt.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 13, 8. pkt., at leverandører af overskudsvarme, der vælger at benytte den alternative metode til opgørelse af overskudsvarmeafgiften, skal benytte opgørelsesmetoden for hele afgiftsperioden. Dette indebærer, at virksomheden ikke kan veksle mellem forskellige opgørelsesmetoder inden for en afgiftsperiode.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 13, 9. pkt., at afgiftsfritagelsen og overgangsordningen i § 8, stk. 12, vil finde anvendelse til og med den 31. december 2034.

Til nr. 5

I forslaget § 4, nr. 3, foreslås, at der i det tilfælde, hvor overskudsvarme foræres bort til forsyningselskaber, ikke skal ske en nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsynings-

selskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarmen, at varmen leveres vederlagsfri, og at forsynings-selskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den ned-sættelse af tilbagebetalingen, som skulle være foretaget af leverandøren af overskudsvarme.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsæt-tere nærmere regler for dokumentation mellem virksomheder-ne og for administrationen af ordningen, hvis der opstår et behov for en nærmere præcisering af de administrative reg-ler for ordningen, f.eks. dokumentationskrav, særlige regi-streringsforhold og kontrol.

Til nr. 6

Efter gældende ret gælder der en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbin-delse med rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter momsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyr-avl, jf. mineralolieafgiftslovens § 11 b, stk. 3.

Den særlige sats for overskudsvarme fra sådanne proces-ser skyldes, at der gælder en særlig nedsat sats for forbrug af afgiftspligtige produkter ved denne type aktiviteter, jf. mine-ralolieafgiftslovens § 11 b, stk. 1. Som konsekvens af, at disse processer er omfattet af denne særlige afgiftslempelse, er det ligeledes fastsat, at der skal gælde en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme i sådanne tilfælde.

Efter gældende ret gælder der også en særlig afgiftssats for nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarme-anlæg fra varme og varer, der er omfattet af mineralolieaf-giftslovens § 11 b, stk. 1, jf. kulafgiftslovens § 11 b, stk. 4.

Med aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme er det aftalt, at der som udgangspunkt skal gælde en fast af-giftssats på 25 kr. pr. GJ overskudsvarme. Det foreslås på denne baggrund at ophæve de gældende differentierede af-giftssatser på overskudsvarme. Det foreslås derfor at ophæ-ve de særlige satser for overskudsvarmeafgiften i mineral-olieafgiftslovens § 11 b, stk. 3 og 4.

Til nr. 7

Efter gældende ret er der fastsat en særlig sats for over-skudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 kvadratmeter i gartnerier, bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg, jf. mineralolieafgiftslovens § 11 c, stk. 3.

Den særlige sats for overskudsvarme fra sådanne proces-ser skyldes, at der gælder en særlig nedsat sats for forbrug af afgiftspligtige produkter ved denne type aktiviteter, jf. mine-ralolieafgiftslovens § 11 c, stk. 1. Som konsekvens af, at væksthuse er omfattet af denne særlige afgiftslempelse, er det ligeledes fastsat, at der skal gælde en særlig sats for nyt-tiggjort overskudsvarme i sådanne tilfælde.

Efter gældende ret gælder der også en særlig afgiftssats for nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarme-anlæg fra varme og varer, der er omfattet af mineralolieaf-

giftslovens § 11 c, stk. 1, jf. mineralolieafgiftslovens § 11 c, stk. 4.

Med aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme er det aftalt, at der som udgangspunkt skal gælde en fast af-giftssats på 25 kr. pr. GJ overskudsvarme. Det foreslås på denne baggrund at ophæve de gældende differentierede af-giftssatser på overskudsvarme. Det foreslås derfor at ophæ-ve de særlige satser for overskudsvarmeafgiften i mineral-olieafgiftslovens § 11 c, stk. 3 og 4.

Til nr. 8

Efter gældende ret er der fastsat en særlig sats for over-skudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med kemisk reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer og mineralogiske processer, jf. mineralolieafgiftslovens § 11 d, stk. 7.

Den særlige sats for overskudsvarme fra sådanne proces-ser skyldes, at der gælder en særlig nedsat sats for forbrug af gas ved denne type aktiviteter, jf. mineralolieafgiftslovens § 11 d, stk. 1-4. Som konsekvens af, at disse processer er om-fattet af særlige afgiftslempelser, er det ligeledes fastsat, at der skal gælde en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme i sådanne tilfælde.

Efter gældende ret gælder der også en særlig afgiftssats for nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarme-anlæg fra varme og varer, der er omfattet af mineralolieaf-giftslovens § 11 d, stk. 1-4, jf. mineralolieafgiftslovens § 11 d, stk. 8.

Med aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme er det aftalt, at der som udgangspunkt skal gælde en fast af-giftssats på 25 kr. pr. GJ overskudsvarme. Det foreslås på denne baggrund at ophæve de gældende differentierede af-giftssatser på overskudsvarme. Det foreslås derfor at ophæ-ve de særlige satser for overskudsvarmeafgiften i mineral-olieafgiftslovens § 11 d, stk. 7 og 8.

Til nr. 9

Mineralolieafgiftslovens bilag 4 vedrører satser for mine-ralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, i perioden 2010-2014.

Det foreslås at ophæve mineralolieafgiftslovens bilag 4, da bilaget er forældet.

Til nr. 10

Mineralolieafgiftslovens bilag 6 vedrører satser for mine-ralolieafgiftslovens § 9, stk. 13 og 14, og §§ 11 b, 11 c og 11 d i perioden 2010-2014.

Det foreslås at ophæve mineralolieafgiftslovens bilag 6, da bilaget er forældet.

Til § 5

Det foreslås i § 5, at skatteministeren fastsætter tidspunk-tet for lovens ikrafttræden.

Det fremgår af aftale om øget udnyttelse af overskudsvar-me af 28. marts 2019, at aftalen som udgangspunkt træder i kraft i 2020, men at der tages forbehold for en endelig stats-støttegodkendelse af den samlede omlægning af overskud-

svarmereglerne, herunder den endelige udformning af prisreguleringen. Da prisreguleringen endnu ikke er aftalt, foreslås det, at ministeren bemyndiges til at sætte loven i kraft samtidig med aftalens øvrige elementer.

Det foreslås endvidere, at ministeren bemyndiges til at sætte lovens dele i kraft på forskellige tidspunkter. Begrundelsen for dette er, at det vurderes nødvendigt at gennemføre en dialog med Europa-Kommissionen om omlægningen af overskudsvarmeafgiften i henhold til EU's statsstøtteregele. Dialogen med Europa-Kommissionen kan nødvendiggøre, at visse dele af omlægningen først kan træde i kraft på et senere tidspunkt, eller at delelementer skal ændres, før de kan træde i kraft.

Lovforslaget indeholder således både en grundlæggende omlægning af beskatningen af overskudsvarme fra en veder-

lagsbeskatning til en fast afgift pr. GJ varme, som følger af lovforslagets § 1, nr. 5, § 2, nr. 5 og 6, § 3, nr. 1, og § 4, nr. 3, og en overgangsordning for eksisterende leverancer af overskudsvarme, som følger af lovforslagets § 1, nr. 6, § 2, nr. 5, § 3, nr. 2, og § 4, nr. 4. Af hensyn til dialogen med Europa-Kommissionen vedrørende den samlede ordningsforenelighed med statsstøtteregele, vurderes det nødvendigt, at skatteministeren kan fastsætte forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for hhv. den grundlæggende omlægning af beskatningen af overskudsvarme og overgangsordningen.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, som foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov

§ 11. - - -

Stk. 3. Tilbagebetalingen kan ikke finde sted for afgiftspligtig elektricitet og varme, som forbruges i vandvarmere, varmepumper til opvarmning af brugsvand, elektriske radiatorer, strålevarmeanlæg, varmeblæsere, konvektionsovne, varmepumper og lignende anlæg, der anvendes til fremstilling af rumvarme, herunder varme, som leveres fra virksomheden. Undtaget er dog forbrug af elektricitet i rumvarmeaggregater, der midlertidigt placeres i et lokale for at dække et kortvarigt rumvarmebehov. Endvidere ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af elektricitet og varme, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for elektricitet og varme, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for elektricitet, der er medgået til fremstilling af varme, som er leveret til virksomheden, og som virksomheden forbruger som rumvarme eller varmt vand eller leverer til andre. Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af varme, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning. For afgiftspligtig elektricitet til formål, som er nævnt i 1., 3. eller 4. pkt., ydes dog tilbagebetaling af afgift nævnt i § 6, stk. 1, 2. pkt., nedsat

Lovforslaget

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 24. marts 2017, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, lov nr. 478 af 16. maj 2018 og senest ved § 2 i lov nr. 331 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, *stk. 3*, indsættes efter 7. pkt. som nyt punktum:

»For anlæg, der både varmer og køler, beregnes den del af elektricitetsforbruget, der anvendes til opvarmning, som en tredjedel af den producerede mængde varme, dog højst det faktiske målte elforbrug, mens det resterende elektricitetsforbrug henregnes til køling.«

2. I § 11, *stk. 3*, ændres i 11., 12. og 15. *pkt.*, der bliver 12., 13. og 16. *pkt.*, »10. *pkt.*« til: »11. *pkt.*«

3. I § 11, *stk. 3*, ændres i 13. *pkt.*, der bliver 14. *pkt.*, »11. og 12. *pkt.*« til: »12. og 13. *pkt.*«

med satsen pr. kWh, der følger af § 6, stk. 1, 1. pkt., efter regulering ifølge § 6, stk. 2. For modtagelse af leverancer, som er baseret på elektricitet, finder 7. pkt. ikke anvendelse. 7. pkt. finder heller ikke anvendelse for elforbrug, for hvilket der sker tilbagebetaling af afgift efter denne lovs øvrige regler. Tilbagebetaling kan desuden ikke finde sted for afgiftspligtig elektricitet, som forbruges til lagring af energi i komponenter til fremdrift af registrerede eldrevne køretøjer. For energi i komponenter som nævnt i 10. pkt., som leveres som elektricitet til det kollektive elnet, tilbagebetales afgiften dog til virksomheden. For energi i komponenter som nævnt i 10. pkt., som leveres som elektricitet til interne elnet i en virksomhed til dens eget forbrug, tilbagebetales afgiften efter reglerne i denne lov for tilbagebetaling for forbrug af elektricitet. Anvendelsen af 11. og 12. pkt. forudsætter, at der er foretaget opgørelse efter måler af den leverede elektricitet. Den målte elektricitet kan tillægges en forholdsmæssig andel af energisvindet i forbindelse med lagringen af energien i komponenten, når omfanget af energisvindet kan dokumenteres af virksomheden. 10. pkt. finder ikke anvendelse for reparatører af køretøjer, i det omfang de oplader komponenter til fremdrift af fremmede eldrevne køretøjer, i forbindelse med at de reparerer disse.

Stk. 4. - - -

Stk. 5. For at tilbagebetaling kan finde sted efter stk. 1, nr. 1, skal den elektricitet, som anvendes til lagring af energi i komponenter til fremdrift af registrerede eldrevne køretøjer, og for hvilken tilbagebetaling ikke kan finde sted, jf. stk. 3, 10. pkt., være opgjort særskilt efter måler eller efter 2. pkt. Er der ikke foretaget en særskilt opgørelse efter måler af den elektricitet, som anvendes til lagring af energi i komponenter til fremdrift af registrerede eldrevne køretøjer, jf. stk. 3, 10. pkt., kan forbruget fastsættes til 460 kWh pr. måned for ethvert registreret eldrevet køretøj, som oplades i virksomheden, og stk. 3, 11.-14. pkt., finder ikke anvendelse. Forud for hver kalendermåned, hvori 2. pkt. skal finde anvendelse, skal der foreligge en oversigt over de omfattede køretøjer i virksomheden. For at der kan ydes tilbagebetaling efter stk.

4. I § 11, stk. 5, ændres i 1. og 2. pkt., »10. pkt.« til: »11. pkt.«

3, 7. pkt., skal den tilbagebetalingsberettigede mængde elektricitet være opgjort som den faktiske mængde elektricitet forbrugt i de nævnte anlæg opgjort efter måler. Et af de øvrige nedenstående principper kan dog vælges, såfremt virksomheden kan godtgøre, at den derved ikke opnår øget tilbagebetaling af afgift efter denne lov, ud over hvad den kan opnå ved opgørelse efter 4. pkt. Virksomheder kan vælge mellem følgende principper ved opgørelsen af den mængde elektricitet, som ikke er berettiget til tilbagebetaling efter stk. 3:

1) Den faktiske mængde elektricitet forbrugt i de nævnte anlæg opgjort efter måler.

2) Den fremstillede mængde varme opgjort efter måler ganget med 1,1.

3) Den installerede effekt ganget med 350 timer pr. måned eller den målte driftstid.

Stk. 6-8. - - -

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 50,0 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 33,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 13, jf. § 11, stk. 15, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af stk. 3, nedsættes tilbage-

5. § 11, stk. 9, affattes således:

»*Stk. 9.* I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmeforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13, 2. pkt., til varmeforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmeforsyningsselskabet i stedet indbetaler en af-

betalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af elektricitet i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling.

Stk. 10-12. - - -

Stk. 13. For virksomheder, som inden den 6. april 1995 har ansøgt om tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 11, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 545 af 22. juni 1994, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen efter stk. 9, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden fra et overskudsvarmeanlæg, som er påbegyndt etableret inden den 6. april 1995.

gift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, der følger af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13, 2. pkt. Varmeforsyningselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af elektricitet i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der alene tilbagebetaling efter stk. 3, 7. pkt. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af stk. 3, 7. pkt., nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.

6. I § 11, stk. 13, indsættes som 2.-9. pkt.:

»Virksomheder, der afsætter varme fra et anlæg, der ikke er omfattet af 1. pkt., kan beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen efter stk. 9 som svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fandt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019. Hvis der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019, anvendes den gennemsnitlige nedsættelse pr. GJ varme, som har fundet anvendelse i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Beregningen skal foretages på baggrund af de først anvendte varmepriser. Det er en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme senest den 31. december 2019, og kan dokumentere,

at levering af overskudsvarme fra det pågældende anlæg er påbegyndt senest den 31. december 2020. Det er endvidere en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der gennemsnitligt er betalt pr. GJ afsat varme, og at virksomheden anmelder dette til told- og skatteforvaltningen, inden muligheden benyttes. Virksomheden skal foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest et år efter bestemmelsens ikrafttræden, for at muligheden kan benyttes. Hvis en virksomhed vælger at beregne nedsættelsen efter 2. pkt., skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret. 1.-8. pkt. finder anvendelse til og med den 31. december 2034.«

§ 11 - - -

Stk. 1-22. - - -

§ 11 e. - - -

Stk. 3. § 11, stk. 3, 10. pkt., finder ikke anvendelse for elektricitet, som er omfattet af stk. 2.

7. I § 11, indsættes som *stk. 23*:

»*Stk. 23.* Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administrationen af ordningen om indbetaling af afgift efter stk. 9, 4.-6. pkt.«

8. I § 11 e, *stk. 3*, ændres »10. pkt.« til: »11. pkt.«

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lov-bekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 2 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, § 2 i lov nr. 70 af 30. januar 2013, § 4 i lov nr. 1174 af 5. november 2014 og senest ved § 3 i lov nr. 331 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

§ 8. - - -

Stk. 10. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 8 finder anvendelse, betales afgift i overensstemmelse med reglerne for nedsættelse af tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9-12. Ved opgørelse af afgiften efter § 10, stk. 9, 1. pkt., anvendes dog satsen 54,5 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

1. § 8, *stk. 10, 2-4. pkt.*, ophæves.

Stk. 11. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 8 finder anvendelse, betales afgift i overensstemmelse med reglerne for nedsættelse af tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9-12. Ved opgørelse af afgiften efter § 10, stk. 9, 2. pkt., anvendes dog satsen 45,4 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 12. Den, som forbruger varme, hvoraf der er betalt afgift efter stk. 10 eller stk. 11, får tilbagebetalt afgiften efter reglerne om tilbagebetaling af beløb i § 10, stk. 14.

Stk. 13. - - -

Stk. 14. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 13 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 10. - - -

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og denne lov med 50,0 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 41,7 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 33 pct. af det samlede vederlag for varmeliverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller til fremstilling af varmt vand i perio-

2. § 8, *stk. 11*, ophæves.

Stk. 12-14 bliver herefter stk. 11-13.

3. I § 8, *stk. 12*, der bliver stk. 11, udgår »eller stk. 11.«

4. I § 8, *stk. 14, 1. pkt.*, der bliver stk. 13, 1. pkt., ændres »stk. 13« til: »stk. 12.«

5. § 10, *stk. 9*, affattes således:

»*Stk. 9.* I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmeforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., til varmeforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeliverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende be-

den 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 5.

står af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmeforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Virksomheder, der afsætter varme fra et anlæg omfattet 1. pkt., kan beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen som svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fandt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019. Hvis der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019, anvendes den gennemsnitlige nedsættelse pr. GJ varme, som har fundet anvendelse i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Beregningen skal foretages på baggrund af de først anvendte varmepriser. Det er en forudsætning for anvendelse af 13. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme senest den 31. december 2019, og kan dokumentere, at levering af overskudsvarme fra

det pågældende anlæg er påbegyndt senest den 31. december 2020. Det er endvidere en forudsætning for anvendelse af 13. pkt., at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der gennemsnitligt er betalt pr. GJ afsat varme, og at virksomheden anmelder dette til told- og skatteforvaltningen, inden muligheden benyttes. Virksomheden skal foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest et år efter bestemmelsens ikrafttræden, for at muligheden kan benyttes. Hvis en virksomhed vælger at beregne nedsættelsen efter 13. pkt., skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret. 13.-18. pkt. finder anvendelse til og med den 31. december 2034.«

§ 10 - - -

Stk. 1-17. - - -

6. § 10, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skat-

teforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

7. I § 10, indsættes som *stk. 18*:

»*Stk. 18.* Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administrationen af ordningen om indbetaling af afgift efter stk. 9, 4.-6. pkt.«

8. § 10 b, *stk. 3* og *4* ophæves.

§ 10 b. - - -

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 1. pkt., alene med 54,5 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 2. pkt., alene med 45,4 pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 10 c. - - -

9. § 10 c, *stk. 3* og *4* ophæves.

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 1. pkt., alene med 54,5 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 2. pkt., alene med 45,4 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 10 d. - - -

Stk. 7. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 1. pkt., alene med 54,5 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 8. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarme-anlæg fra varme og varer, på hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 2. pkt., alene med 45,4 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 8. - - -

Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter

10. § 10 d, stk. 7 og 8 ophæves.

11. Bilag 5 ophæves.

12. Bilag 7 ophæves.

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 3. september 2015, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 331 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 8, affattes således:

»*Stk. 8.* I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter

stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 50,0 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 41,7 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 33,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 5, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 5.

Stk. 9-11. - - -

Stk. 12. For virksomheder, som inden den 6. april 1995 har ansøgt om tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 8, stk. 4, jf. lovebekendtgørelse nr. 544 af 22. juni 1994, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen efter stk. 8, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden fra et over-

stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmeforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., eller stk. 12, 2. pkt., til varmeforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmeforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, der følger af 1. eller 2. pkt. eller stk. 12, 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a i lov

skudsvarmeanlæg, som er påbegyndt etableret inden den 6. april 1995.

§ 8 - - -

Stk. 1-14. - - -

om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

2. I § 8, stk. 12, indsættes som 2.-9. pkt.:

»Virksomheder, der afsætter varme fra et anlæg, der ikke er omfattet af 1. pkt., kan beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen efter stk. 8 som svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fandt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019. Hvis der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019, anvendes den gennemsnitlige nedsættelse pr. GJ varme, som har fundet anvendelse i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Beregningen skal foretages på baggrund af de først anvendte varmepriser. Det er en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme senest den 31. december 2019, og kan dokumentere, at levering af overskudsvarme fra det pågældende anlæg er påbegyndt senest den 31. december 2020. Det er endvidere en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der gennemsnitligt er betalt pr. GJ afsat varme, og at virksomheden anmelder dette til told- og skatteforvaltningen, inden muligheden benyttes. Virksomheden skal foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest et år efter bestemmelsens ikrafttræden, for at muligheden kan benyttes. Hvis en virksomhed vælger at beregne nedsættelsen efter 2. pkt., skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret. 1. - 8. pkt. finder anvendelse til og med den 31. december 2034.«

3. I § 8, indsættes som stk. 15:

»Stk. 15. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administrationen af ordningen om indbetaling af afgift efter stk. 8, 4.-6. pkt.«

§ 8 b. - - -

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 1. pkt., alene med 54,5 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarme-anlæg fra varme og varer, på hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 2. pkt., alene med 45,4 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 8 c. - - -

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 1. pkt., alene med 54,5 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 2. pkt., alene med 45,4 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 8 d. - - -

Stk. 7. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 1. pkt., alene med 54,5 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 8. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 2. pkt., alene med 45,4 kr. pr. GJ varme. I perioden

4. § 8 b, stk. 3 og 4, ophæves.

5. § 8 c, stk. 3 og 4, ophæves.

6. § 8 d, stk. 7 og 8, ophæves.

2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 9. - - -

Stk. 13. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 11 finder anvendelse, betales afgift i overensstemmelse med reglerne for nedsættelse af tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9-12. Ved opgørelse af afgiften efter § 11, stk. 9, 1. pkt., anvendes dog satsen 54,5 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

§ 11. - - -

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov

7. Bilag 5 ophæves.

8. Bilag 7 ophæves.

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret bl.a. ved § 7 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, § 7 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og senest ved § 5 i lov nr. 331 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 9, *stk. 13-15*, ophæves.

Stk. 16 og 17 bliver herefter stk. 13 og 14.

Stk. 14. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 11 finder anvendelse, betales afgift i overensstemmelse med reglerne for nedsættelse af tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9-12. Ved opgørelse af afgiften efter § 11, stk. 9, 2. pkt., anvendes dog satsen 45,4 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 15. Den, som forbruger varme, hvoraf der er betalt afgift efter stk. 13 eller stk. 14, får tilbagebetalt afgiften efter reglerne om tilbagebetaling af beløb i § 11, stk. 15.

Stk. 16. - - -

Stk. 17. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 16 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

3. § 11, *stk. 9*, affattes således:

»*Stk. 9.* I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov

om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 50,0 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 41,7 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 33,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 4. Satserne nævnt i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a.

Stk. 10-12. - - -

Stk. 13. For virksomheder, som inden den 6. april 1995 har ansøgt om tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 9, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 543 af 22. juni 1994, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen efter stk. 9, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden fra et overskudsvarmeanlæg, som er påbegyndt etableret inden den 6. april 1995.

om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmeforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13, 2. pkt., til varmeforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at forsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13, 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

4. I § 11, stk. 13, indsættes som 2.-9. pkt.:

»Virksomheder, der afsætter varme fra et anlæg, der ikke er omfattet af 1. pkt., kan beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen efter stk. 9 som svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fandt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019. Hvis der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019, anvendes den gennemsnitlige nedsættelse pr. GJ varme, som har fundet anvendelse i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Beregningen skal foretages på baggrund af de først anvendte varmepriser. Det er en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme senest den 31. december 2019, og kan dokumentere, at levering af overskudsvarme fra det pågældende anlæg er påbegyndt senest den 31. december 2020. Det er endvidere en forudsætning for anvendelse af 2. pkt., at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der gennemsnitligt er betalt pr. GJ afsat varme, og at virksomheden anmelder dette til told- og skatteforvaltningen, inden muligheden benyttes. Virksomheden skal foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest et år efter bestemmelsens ikrafttræden, for at muligheden kan benyttes. Hvis en virksomhed vælger at beregne nedsættelsen efter 2. pkt., skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret. 1.-8. pkt. finder anvendelse til og med den 31. december 2034.«

§ 11 - - -

Stk. 1-19. - - -

§ 11 b. - - -

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 54,5 kr. pr. GJ varme.

5. I § 11, indsættes som stk. 20:

»*Stk. 20.* Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administrationen af ordningen om indbetaling af afgift efter stk. 9, 4.-6. pkt.«

6. § 11 b, stk. 3 og 4, ophæves.

I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 2. pkt., alene med 45,4 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

§ 11 c. - - -

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 54,5 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 2. pkt., alene med 45,4 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

§ 11 d. - - -

Stk. 7. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, på hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 54,4 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 8. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 2. pkt., alene med 45,4 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

7. § 11 c, stk. 3 og 4, ophæves.

8. § 11 d, stk. 7 og 8, ophæves.

9. Bilag 4 ophæves.

10. Bilag 6 ophæves.